

Arrest

nr. 345 614 van 27 april 2026
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 19 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 27 februari 2024 België binnen met hun paspoort en verzoeken op 4 maart 2024 om internationale bescherming. Op 26 mei 2025 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van elk van hen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 28 mei 2025 aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart dat uw beide ouders Nicaraguaans zijn en u bent geboren op (...) 1991 in Chinandega, Nicaragua. U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten sinds 2021, die u verkreeg via een regularisatieprocedure. Uw jonge kinderjaren spendeerde u in Nicaragua. Omdat uw vader deserteerde uit het leger werd hij samen met zijn gezin bedreigd. Uw ouders vluchtten vervolgens met u en uw zus T(...) K(...) (CGVS: (...), OV: (...)) naar San Miguel in El Salvador. Hier woonde u tot 2013. Van 2013 tot 2017 studeerde u in San Marcos, Nicaragua. U keerde vervolgens terug naar El Salvador en verbleef in Santa Tecla tot juli 2023. Van juli 2023 tot uw vertrek uit El Salvador woonde u in San Salvador. U behaalde een diploma in bedrijfsadministratie en een master in financiën. U bent katholiek. U heeft sinds 2021 een relatie met A(...) G(...) P(...) E(...) (CGVS: (...), OV: (...)). Jullie hadden een eetzaak genaamd S(...) G(...).

In september 2022 begon u te werken als data-analist bij het Salvadoraanse ministerie van justitie en openbare veiligheid. U moest er op toezien dat de interne gegevens van het ministerie, het saldo van de rekening en de documenten allen in overeenstemming waren. U stelde echter meerdere onregelmatigheden vast in de facturen die u ontving. U kaartte dit eind een eerste keer aan bij uw financiële directeur J(...) C(...) V(...), die u vertelde dat u voor uw veiligheid niets mocht zeggen of aanpassen in de gegevens.

J(...) C(...) V(...) werd rond december 2022 ontslagen en vervangen door E(...) A(...) G(...) C(...). U meldde nieuwe discrepanties in de facturen en documenten van projecten gefinancierd door de Europese unie aan uw nieuwe financiële directeur. Hij waarschuwde u dat u voor uw eigen veiligheid hier niets over mocht zeggen en de gegevens in orde moest brengen, wat u weigerde.

In de periode mei tot augustus 2023 stelde u vast dat bedragen die bestemd waren voor de oppositie van de overheidsrekening waren verdwenen, zonder enig zicht op de bestemming van dit geld. U ging om meer informatie verzoeken bij het ministerie van onderwijs en de schatkistbewaarder van de Consejo Nacional de Administración de Bienes (CONAB), maar deze informatie werd u geweigerd. Vervolgens riep E(...) u naar zijn kantoor en waarschuwde hij u dat het presidentshuis niet tevreden was met uw onderzoek. Ook vertelde de schatkistbewaarder van CONAB genaamd J(...) D(...) u dat u zich geen vragen moest stellen en gewoon uw goedkeuring moest geven. U sprak E(...) hier in augustus 2023 opnieuw over aan, waarna hij dreigde dat u uw mond moest houden en de afstemming gewoon moest goedkeuren als u wou dat u en A(...) niets zou overkomen.

U kreeg de volgende maanden minder projecten toegewezen. In november 2023 moest u een audit uitvoeren van een project in Popotlán, maar werden u hiervoor de benodigde documenten geweigerd. Nadat u uw vraag doorzette, bekam u deze documenten en stelde u vast dat de wettelijke vertegenwoordiger van het bedrijf aan wie dit project werd toegewezen Claudia Juana Rodríguez de Guevara was. Zij was op dat moment privésecretaris van de president. U stelde vast dat via dit privébedrijf publieke fondsen werden doorgesluisd. U meldde dit aan E(...) in november 2023, die u opnieuw bedreigde en opdroeg te zwijgen. Vanaf dat moment begon u ook verhoogde politieaanwezigheid in de buurt van uw woning op te merken.

Eind november 2023 moest u aanwezig zijn op een vergadering met E(...), de directrice van human relations en een verantwoordelijke van de nationale politie. Daar werd u gevraagd om de registers van het ministerie aan te passen zodat gestolen wapens uit de politievoorraad niet opgemerkt zouden worden bij een latere audit. U weigerde dit en verliet de vergadering.

U kon de situatie op uw werk niet meer aan, en besloot om op 22 december 2023 uw ontslag in te dienen. Op de dag van uw ontslag werd u door drie mannen apart genomen en ondervraagd over de redenen van uw ontslag. U vertelde hen dat het om persoonlijke redenen ging. Zij dreigden vervolgens dat, als u iets zou lekken van de informatie waarover u beschikte, u hetzelfde zou overkomen als Alejandro Muyshondt, de ex-adviseur van de nationale veiligheid die ook corruptie aanklaagde en door president Bukele werd beschuldigd van verraad. Ook bedreigden zij A(...). Uw laptop en persoonlijke telefoon werden u ontnomen en vervolgens werd u vrijgelaten.

U begon vervolgens vanaf 26 december 2023 te werken voor het bedrijf C(...) F(...). Er was nog steeds een verhoogde politieaanwezigheid in jullie wijk en A(...) begon dit op te merken. De politie was ook frequent aanwezig aan het bedrijf waar A(...) werkte. Jullie hoorden van een veiligheidsagent dat er politieagenten waren die foto's hadden genomen van uw voertuig. Jullie maakten zich zorgen en besloten jullie eetzaak S(...) G(...) te sluiten. U bracht uw nieuwe baas op de hoogte van uw situatie en werd vervolgens door hem van en naar het werk gebracht. A(...) ging met een Uber naar haar werk, of reed mee met een collega. In januari 2024 belde de Fiscalía naar het werk van A(...) en vroegen zij naar haar. Een collega van A(...) nam dit telefoontje aan en vertelde A(...) hier later over.

Op 7 februari 2024 kwam Alejandro Muyshondt te overlijden terwijl hij zich in hechtenis bevond. Jullie vernamen dit nieuws, besloten dat het voor jullie niet meer veilig was in El Salvador en begonnen jullie

vertrek te regelen. A(...) ging haar paspoort aanvragen op 12 februari 2024 en werd later opgebeld door de dienst immigratie in verband met de redenen van deze aanvraag.

Op 26 februari 2024 gingen jullie naar de luchthaven. Tijdens de bagagecontrole werden jullie uit de rij gehaald en werd jullie opgedragen dat jullie in een gang moesten wachten. Na een uur kwamen dezelfde personen toe die u tijdens uw ontslag bij het ministerie ondervraagd hadden, en zij namen u mee naar een kamer. Daar vroegen zij u naar de redenen van uw vertrek, waarop u uitlegde dat u uw zus T(...) K(...) en uw nichtje in België ging bezoeken en een uitnodiging, foto's en documenten van uw zus voorlegde. U mocht uiteindelijk vertrekken, maar er werd u verteld dat zij in de gaten zouden houden of u werkelijk zou terugkeren.

Op 27 februari 2024 kwamen jullie aan in België, waar jullie op 4 maart 2024 om internationale bescherming verzochten. Op (...) 2025, werd jullie dochter E(...) V(...) P(...) E(...) (O.V. (...)) geboren.

U vreest dat u en A(...) in El Salvador gevangengenomen of gedood zouden worden door het regime van president Bukele.

U kan niet terugkeren naar Nicaragua omdat u in het verlengde van uw vader vervolging vreest doordat hij deserteerde. Ook vreest u problemen te kennen door uw werk voor de Salvadoraanse regering omwille van de slechte verstandshoudingen tussen Nicaragua en El Salvador. Verder vreest u religieuze vervolging in Nicaragua, aangezien u en uw partner katholiek zijn.

Ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming legt A(...) haar paspoort (origineel). U legt de volgende documenten neer: uw paspoort (origineel), uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw badge van het ministerie van justitie en openbare veiligheid, een attest van uw functie bij het ministerie, een overzicht van contracten van de Europese unie van 2019 tot 2022, een Excelbestand van het CONAB met een overzicht van de financiële verrichtingen en bestemden, een krantenartikel over Bukele, een memorandum van het project in Popotlan, de notariële akte, inschrijvingsdocumenten en het financieel overzicht van de onderneming met Claudia Juana Rodríguez de Guevara als voorzitter, een artikel en foto's over de arrestatie en het overlijden van Alejandro Muyshondt, een artikel over Osiris Luna, uw badge en werkovereenkomst bij C(...) F(...), een medisch verslag van een werkongeval in België, uw ontslagbrief bij het ministerie, foto's van de archieven van het ministerie, een artikel en schriftelijke verklaring over de veranderde wetgeving in Nicaragua en een brief van Alejandro Muyshondt aan senator Angus S. King Jr.

Op 26 februari 2025 bezorgde u het CGVS per e-mail nog de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van uzelf en uw partner.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens die voorliggen, is het CGVS van oordeel dat er onvoldoende concrete elementen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt een medisch attest neer (document 16), gedateerd op 01.10.2024, waarin melding wordt gemaakt van een fractuur van het stuitbeen, niet-hechtbare beschadigingen van het mondslijmvlies en een kneuzing van de rechterschouder die u op een werkongeval op 26.09.2024 opliep. U werd zeven dagen arbeidsongeschikt verklaard. Voor het CGVS verklaart u dat u omwille van dit ongeval op momenten van hevige stress last krijgt van uw schouder. Tijdens het persoonlijk onderhoud vraagt u tweemaal om recht te staan (NPO, p. 20, 24). Het persoonlijk onderhoud verliep zonder problemen en u was in staat om betekenisvol en uitgebreid te antwoorden op de vragen die u werden gesteld.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS wijst er op dat dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van

de nood aan subsidiaire bescherming. Onder "land van herkomst" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, dus zowel Nicaraguaanse als de Salvadoraanse overheid. U verklaart immers dat u in 2021 de Salvadoraanse nationaliteit heeft verkregen (NPO, p. 5)

Het is niet geloofwaardig dat u en uw partner in El Salvador bedreigd en gecontroleerd werden door de Salvadoraanse overheid omdat u als data-analist bij het ministerie van justitie en openbare veiligheid weigerde mee te werken aan corruptie.

Jullie verklaringen zijn op meerdere vlakken tegenstrijdig.

- U legt tegenstrijdige verklaringen af betreffende de fondsen van de Europese unie. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zegt u dat u dit project kreeg toegewezen, merkte dat er geld verdween van de rekeningen van de Salvadoraanse overheid en uw toenmalige baas J(...) C(...) V(...) u rond eind oktober 2022 opdroeg om daarover te zwijgen (Vragenlijst CGVS K(...) 3.5, d.d. 11.03.2024). Voor het CGVS zegt u echter dat dit project pas aan u werd toegewezen na de indiensttreding van de nieuwe financiële directeur E(...), wat pas in december 2022 plaatsvond, en dat u uw vaststellingen dan ook aan hem rapporteerde (NPO, p. 11, 12). E(...) zou u vervolgens gewaarschuwd hebben om uw mond te houden (NPO, p. 12). Dat u verschillende verklaringen aflegt over wie er u zei te zwijgen over dit project alsook op welk moment dit gebeurde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over de reactie van de schatkistbewaarder van CONAB, J(...). U contacteerde haar om meer informatie te krijgen over de bestemming van geld dat van de rekeningen van de raad was verdwenen (NPO, p. 12, 13). U zegt bij de DVZ dat zij u negeerde en voor het CGVS dat zij zei dat u zich geen vragen moest stellen en goedkeuring moest geven (NPO, p. 12, 13; Vragenlijst CGVS K(...) 3.5 d.d. 11.03.2024). Uw partner zegt echter dat u meermaals bedreigd werd door J(...) (NPO (...), hierna NPO2, p. 7). Het is vreemd dat uw partner, die zeer weinig kan vertellen over uw problemen (zie infra), deze bedreigingen wel benoemt terwijl u hier geen melding van maakt.

- Jullie geven verschillende verklaringen over het moment waarop jullie besloten het land te verlaten. Initieel zeggen jullie beiden dat jullie de beslissing maken om te vertrekken uit El Salvador nadat jullie vernamen dat Alejandro Muyshondt overleed, wat op 7 februari 2024 was (NPO, p. 13, 15, 16; NPO2, p. 5). Later verklaart uw partner echter dat jullie deze beslissing reeds namen nadat zij op haar werk het telefoontje van de Fiscalía had gekregen, wat in de eerste week van januari 2024 plaatsvond (NPO2, p. 6, 8).

- Jullie geven verschillende verklaringen over de verhoogde politieaanwezigheid in jullie wijk. Zo zegt u dat dit begon nadat u E(...) inlichtte over de fraude bij het project in Popotlán, wat in november 2023 was (NPO, p. 13-14; Vragenlijst CGVS K(...) 3.5, d.d. 11.03.2024). Ook uw partner zou volgens u gemerkt hebben dat er in de periode voor uw ontslag meer politie langs jullie woning passeerde (NPO, p. 14). Uw partner verklaart echter dat de verhoogde politieaanwezigheid in jullie wijk haar begon op te vallen na uw ontslag, ná 22 december 2023 dus (NPO2, p. 6, 8). Bij de DVZ maakt u ook pas melding van politieaanwezigheid aan jullie huis en aan het werk van uw partner na uw ontslag (Vragenlijst CGVS K(...) 3.5, d.d. 11.03.2024). Het is verder vreemd dat uw partner verklaart dat ze deze verhoogde politieaanwezigheid in jullie wijk pas gemerkt zou hebben na uw ontslag. Gevraagd of er voor uw ontslag ook al sprake was van verhoogde politieaanwezigheid aan jullie woning zegt zij enkel dat er wel eens patrouilles voorbijreden maar dat dat niets alarmerend was omdat dat volgens haar met de situatie in het land te maken had (NPO2, p. 8). Zelfs indien er van een verhoogde waakzaamheid in uw hoofde uitgegaan wordt, is het niet aannemelijk dat uw partner zich pas na uw ontslag vragen zou hebben gesteld bij deze verhoogde politieaanwezigheid. U zegt immers dat er in de periode voor uw ontslag altijd een politiepatrouille aan uw woning stond, terwijl jullie in een zone woonden waar er doorgaans niets meer gebeurde dan dat er sporadisch eens een politiepatrouille passeerde (NPO, p. 21).

- Verder zeggen jullie beiden dat jullie van de veiligheidsagent van de appartementsblokken hoorden dat er agenten foto's namen van uw auto (NPO, p. 14, 21; NPO2, p. 6, 9). U verklaart bij de DVZ, en uw partner verklaart voor het CGVS en de DVZ dat de agenten ook navraag naar jullie deden bij de veiligheidsagent (NPO2, p. 9; Vragenlijst CGVS K(...) 3.5, d.d. 11.03.2024; Vragenlijst CGVS A(...) 3.5, d.d. 11.03.2024). Voor het CGVS gevraagd of de politieagenten nog iets anders deden dan patrouilleren en foto's nemen van uw voertuig vermeldt u echter niets over een gesprek tussen de veiligheidsagent en politieagenten (NPO, p. 21).

Ook situeert u dit incident waarbij foto's van uw voertuig werden genomen in november 2023, terwijl dit volgens uw partner A(...) na 22 december 2023 zou hebben plaatsgevonden (NPO, p. 14; NPO2, p. 6, 8).

- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over het voorval waarbij jullie op de luchthaven uit de rij van de bagagecontrole werden gehaald. Zo zegt u dat zij u naar een gang brachten met enkel stoelen, waar u vervolgens een uur moest wachten (NPO, p. 16). Hierna kwamen de drie mannen toe die u eerder op de dag van uw ontslag bij het ministerie ondervraagd hadden, en zij namen u mee naar binnen in een lokaal (NPO, p. 16). Uw partner A(...) vertelt echter dat jullie, nadat jullie uit de rij werden gehaald, gedurende een uur in een lokaal moesten wachten en dat zij vervolgens werd opgedragen om het lokaal te verlaten, terwijl u met de drie mannen in de kamer bleef (NPO2, p. 6, 10). Dat jullie tegenstrijdige verklaringen afleggen betreffende een incident waarbij jullie beiden aanwezig waren ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen danig.

De verklaringen van uw partner A(...) zijn algemeen en weinig concreet. Het is niet aannemelijk dat zij in de door u geschetste context zo weinig over uw problemen zou weten.

- Het gegeven dat uw partner amper iets kan vertellen over de problemen die u meemaakte, ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Zo kan zij over de dag van uw ontslag enkel zeggen dat uw ontslag pas in de namiddag aanvaard werd, en zegt zij niets over de uitgebreide ondervraging die u doormaakte en dat uw gsm en laptop in beslag werden genomen (NPO2, p. 9). Zij is niet op de hoogte van de vergadering waarin u gevraagd werd de interne gegevens van de politie aan te passen naar aanleiding van gestolen wapens, dat voor u nochtans het breekpunt was om uw ontslag in te dienen (NPO, p. 14; NPO2, p. 8-9). Ook blijft zij uiterst algemeen betreffende de corruptie die u ontdekte en kan zij hier enkel over zeggen dat u fraude vaststelde in projecten en daardoor bedreigingen kende door uw baas E(...) en de schatkistbewaarder J(...) (NPO2, p. 6, 7). Gevraagd om alles te zeggen wat zij weet over de corruptie die u ontdekte, antwoordt uw partner slechts dat zij niet veel weet omdat u gesloten was en niets had gezegd (NPO2, p. 7). Gevraagd om alles te vertellen dat zij weet over E(...) en J(...) zegt zij slechts dat zij bedreigingen uitten, zonder meer (NPO2, p. 7). Dat u uw partner niet bij uw problemen probeerde te betrekken kan dit gebrek aan kennis niet verschonen (NPO2, p. 8). Het is immers omwille van uw werkzaamheden en problemen dat zij ook door de politie gecontroleerd werd en uiteindelijk haar land moest verlaten. Er kan verwacht worden dat u uw partner na jullie aankomst in België, en dus ver weg van de dreiging van de Salvadoraanse politie en overheid, wél verder inlichtte over de bedreigingen die u kende en het verloop van uw problemen. Dat zij amper iets kan vertellen over uw problemen ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van jullie verklaringen.

- Het is niet aannemelijk dat uw partner geen enkele beschrijving kan geven van de mannen die u kwamen ondervragen op de luchthaven, terwijl zij zelf aanwezig was toen zij toekwamen (NPO2, p. 10). Zo kan zij helemaal niets zeggen over hun uiterlijk of hun kleding, volgens haar omdat zij naar de grond keek uit angst (NPO2, p. 10). Dit is niet overtuigend, des te meer zij haar zelf zouden hebben aangesproken (NPO2, p. 10).

Jullie vrees voor de Salvadoraanse autoriteiten wordt niet weerspiegeld in jullie gedrag.

- Het is niet geloofwaardig dat u, na meermaals bedreigd te zijn geweest door E(...) met de boodschap dat u moet zwijgen, nog steeds de corruptie bij hem blijft aankaarten. U beschrijft hoe de bedreigingen van E(...) in ernst toenamen doorheen de tijd. Zo bleef het initieel bij een waarschuwing dat u moest zwijgen, maar nadat u in augustus 2023 nieuwe vaststellingen van verdwenen overheidsgeld aan hem meldde zei hij dat u moest zwijgen en doen wat er van u gevraagd werd als u niet wilde dat u of uw partner iets zou overkomen (NPO, p. 12, 13). Ondanks de herhaalde bedreigingen die u kende, waarin u ook werd meegedeeld dat de president niet tevreden was met uw onderzoeken (NPO, p. 11-13), besluit u vervolgens om nieuwe zaken van corruptie in een project in Popotlán aan E(...) te melden, waar niemand minder dan Claudia Juana Rodríguez de Guevara bij betrokken zou zijn (NPO, p. 13, 14). Claudia Juana Rodríguez de Guevara is één van de belangrijkste steunfiguren van president Bukele en zij zou hem uiteindelijk ook tijdelijk vervangen als president van El Salvador van december 2023 tot juni 2024 (zie map landeninformatie, stuk 1). Het is niet geloofwaardig dat u corruptiezaken waarin zij betrokken zou zijn aan diezelfde persoon meldde die u eerder meermaals bedreigde, des te meer nadat u gezegd werd dat ook de president op de hoogte zou zijn van uw onderzoeken. Gevraagd naar uw beweegredenen zegt u dat u niet corrupt bent en dat u niet achter de feiten van corruptie staat (NPO, p. 20). E(...) was uw directe overste aan wie u moest rapporteren en hij stelde zich altijd voor als een heel correct persoon (NPO, p. 19, 20). Dit kan geenszins overtuigen, E(...) had u immers al eerder getoond dat hij evenzeer bijdroeg aan corruptie binnen het ministerie en bedreigde daardoor zelfs het leven van u en uw partner. Dat u dan toch nieuwe feiten van corruptie aan hem kenbaar zou maken doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Het is vreemd dat u zo lang bij het ministerie bleef werken. U verklaart immers al sinds oktober 2022 waarschuwingen te hebben gekregen om uw mond te houden over het verdwenen overheidsgeld, en deze

waarschuwingen evolueerden verder naar bedreigingen waar ook uw partner in werd betrokken (NPO, p. 10-13; Vragenlijst CGVS K(...) d.d. 3.5, d.d. 11.03.2024). Toch blijft u maandenlang verder in dienst bij het ministerie. Het is vervolgens vreemd dat u, wanneer u uiteindelijk toch besluit om ontslag te nemen, dit uitstelt louter en alleen om financiële redenen. Zo zegt u dat u eind november 2023 onder druk werd gezet om wijzigingen in de registers van de nationale politie aan te brengen, zodat niet aan het licht zou komen dat er wapens uit de politievoorraad waren verdwenen (NPO, p. 14). U werd hier volgens bij betrokken zodat zij u de schuld konden geven als later aan het licht zou komen dat er met de cijfers geknoeid was (NPO, p. 20). U wou toen al ontslag nemen, maar bleef echter nog tot 22 december 2023 bij het ministerie werken zodat u uw jaarlijkse bonus niet zou mislopen (NPO, p. 14, 20). Het is bevreemdend dat u, wetende dat men de verantwoordelijkheid van corruptie binnen het ministerie op u probeert af te schuiven, en nadat u merkte dat u gecontroleerd werd door politie (NPO, p. 14, 20), dan toch nog een extra maand voor het ministerie blijft werken enkel en alleen om die eindejaarspremie te kunnen innen.

- Ondanks dat jullie vanaf november 2023 (volgens u) of vanaf 22 december 2023 (volgens uw partner A(...)) thuis in de gaten werden gehouden door de politie (zie supra), blijven jullie op hetzelfde adres wonen en werken. Jullie zeggen veiligheidsmaatregelen te hebben genomen, zoals het verkopen van uw auto, het sluiten van jullie eetzaak, en door geen gebruik meer te maken van het openbare vervoer (NPO, p. 15; NPO2, p. 6). Toch blijven jullie een tijdlang werken, uw partner zelfs tot enkele dagen voor haar vertrek naar België, en blijven jullie in hetzelfde appartement wonen (NPO, p. 15, 16; NPO2, p. 4; Verklaring DVZ K(...), punt 10). Jullie geven beiden aan dat jullie er financieel goed voor stonden en spaargeld hadden opgebouwd (NPO, p. 7; NPO2, p. 4), dus het is dan vreemd dat jullie, ondanks de angst die jullie verklaren te hebben gehad, geen pogingen doen om ergens onder te duiken. Jullie vrees voor vervolging wordt dan ook niet gereflecteerd in jullie gedrag.

De houding en handelingen van de Salvadoraanse autoriteiten zijn weinig aannemelijk.

- Het is niet geloofwaardig dat u in de door u geschetste context in dienst werd gehouden bij het ministerie van justitie en openbare veiligheid. Zo zegt u dat u al sinds november 2022 financiële onregelmatigheden aankaartte bij uw oversten (NPO, p. 10-16; Vragenlijst CGVS K(...) 3.5, d.d. 11.03.2024). Nadat zij u bedreigden, ze u zeiden deze zaken stil te houden en gewoon te doen wat er van u gevraagd werd, verzette u zich daartegen. Zo blokkeerde u uw computersysteem nadat u gevraagd werd om bepaalde registratie door te voeren in het systeem (NPO, p. 12). Ook bleef u de corruptie binnen de overheid bij uw overste aankaarten, waarop E(...) zijn bedreigingen herhaalde en ook uw partner bedreigde (NPO, p. 12-14). Ondanks dat u dus kritische vragen bleef stellen en duidelijk maakte dat u niet zou meewerken aan het doorsluizen van overheidsgeld, werd u in dienst gehouden en werden u nieuwe projecten toegewezen waarin sprake was van corruptie. Zo zegt u dat u, nadat u enkele maanden weinig nieuwe projecten werden toebedeeld, een controle moest uitvoeren van een project waarin Claudia Juana Rodríguez de Guevara op onrechtmatige wijze via het oprichten een privébedrijf overheidsgeld zou hebben ontvangen (NPO, p. 13, 14). Uw voormalige overste J(...) C(...) V(...) zou het jaar daarvoor echter ontslagen zijn louter omdat hij zich vragen stelde over het gebruik van voertuigen binnen het ministerie (NPO, p. 18). Het is dan niet geloofwaardig dat u wél in dienst werd gehouden en zelfs nieuwe delicate projecten kreeg toegewezen nadat u zich uitsprak over deze corruptie; op die manier zou u immers nog meer zicht kunnen krijgen op het verdwijnen van overheidsgeld en de overheidsfunctionarissen die hierbij betrokken waren.

- Het is vreemd dat u maandenlang door de politie in de gaten werd gehouden zonder dat er zich verdere incidenten voordeden. U zegt dat de opdrachtgevers van deze patrouilles de minister van justitie en president Bukele waren en dat zij de politieagenten gestuurd hadden omwille van de informatie die u in het ministerie te weten was gekomen (NPO, p. 21). Ondanks dat u dus constant in de gaten zou zijn gehouden, werden er nooit verdere stappen ondernomen, zoals een ondervraging of een arrestatie (NPO, p. 21; NPO2, p. 9). Het is vreemd dat zij zo veel politionele middelen en tijd aan jullie zouden spenderen zonder dan verdere acties te ondernemen. Hierop gewezen zegt u dat ze nog een reden aan het zoeken waren om u aan te kunnen houden, zoals het bij Alejandro Muyschondt ook ging (NPO, p. 22). Naast Alejandro Muyschondt haalt u ook andere voorbeelden aan van personen die door de Salvadoraanse overheden gearresteerd of veroordeeld werden omdat zij zich op een of andere manier negatief uitspraken over de overheid, namelijk L(...) L(...), de advocate van Alejandro Muyschondt, en functionarissen die om hun achterstallige betalingen vroegen (NPO, p. 22). De vraag rijst waarom u dan nooit aangeklaagd of veroordeeld werd, des te meer u uw eigen situatie meermaals met die van Alejandro Muyschondt vergelijkt (NPO, p. 12, 15, 16, 22). Gevraagd waarom de politie dan wel wekenlang gaat patrouilleren bij uw huis maar dan geen enkel contact met u of uw vrouw maakt, antwoordt u dat de politie jullie nooit heeft aangehouden omdat jullie altijd binnen waren (NPO, p. 22). Dit kan geenszins overtuigen. Jullie verlieten immers nog beiden de woning om naar jullie werk te gaan en gingen initieel ook nog wekelijks inkopen doen (NPO, p. 15; NPO2, p. 4, 6). Bovendien is het gegeven dat u zich

thuis zou verbergen geen verklaring voor het uitblijven van verdere reacties; de ordediensten konden u makkelijk thuis opzoeken als zij u wilden spreken of arresteren.

- Jullie maken niet aannemelijk dat uw partner A(...) door de dienst immigratie en de Fiscalía gecontacteerd werd. Jullie zeggen dat uw partner op dezelfde dag dat zij haar paspoort ging afhalen opgebeld werd door de dienst immigratie en uitgehoord werd over de reden van haar paspoortaanvraag (NPO, p. 16, 23; NPO2, p. 6, 7). Het is echter weinig aannemelijk dat de Salvadoraanse autoriteiten haar eerst dat paspoort zonder problemen zouden verlenen om haar dan later die dag telefonisch uit te horen over de redenen van haar aanvraag. Indien zij haar paspoortaanvraag verdacht vonden kan immers verwacht worden dat zij daar onmiddellijk vragen over zouden stellen. Ook het telefoontje van de Fiscalía is weinig logisch; er kan immers verwacht worden dat als zij met uw partner wilden spreken dat op formele en persoonlijke wijze kenbaar zouden maken, en niet via een oproep naar haar werkplaats (NPO, p. 23; NPO2, p. 6, 7). Het is bovendien opmerkelijk dat nadat zij dit telefoontje plegen in de eerste week van januari 2024 en de collega van uw partner A(...) aan de lijn krijgen, zij geen enkele poging doen om opnieuw contact op te nemen met uw partner (NPO2, p. 7).
- Het is vreemd dat de drie mannen die u op de luchthaven uithoorden niet met uw partner spraken (NPO, p.22). Op die manier zouden ze immers kunnen verifiëren of jullie verklaringen over de reden van jullie vertrek overeenkwamen, alsook of u zich aan de afspraak had gehouden om haar niets te vertellen over uw ontdekkingen bij het ministerie (NPO, p. 13, 15).

De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek in positieve zin te wijzigen:

- Uw paspoort (document 1), het paspoort van uw partner, u identiteitskaart (document 2) en rijbewijs (document3) staven slechts jullie identiteit en reisweg.
- Uw badge van het ministerie van justitie en openbare veiligheid (document 4), uw functieomschrijving (document5), de foto's van de archieven van het ministerie (document 18) en uw ontslagbrief (document 17) staven slechts dat u als data-analist werkzaam was voor het ministerie van justitie en openbare veiligheid van 6 september 2022 tot 22 december 2023.
- Het contract van C(...) F(...) (document 15) toont slechts aan dat u er op 26 december 2023 in dienst trad.
- De artikels over Nayib Bukele en Osiris Luna (documenten 8, 14) en de financiële documenten die u voorlegt (documenten 6, 7, 9, 10, 11, 12) kunnen slechts uw verklaringen van corruptie binnen de Salvadoraanse overheid ondersteunen. Uit deze documenten blijkt echter niet dat u zelf corruptie zou hebben opgespoord en daardoor bedreigd werd.
- Document 21 betreft een brief van Alejandro Muyshondt aan senator Angus S. King Jr. Document 13 betreft een artikel over de arrestatie en het overlijden van Alejandro Muyshondt. Deze documenten kunnen uw verklaringen betreffende uw vrees voor de Salvadoraanse overheid niet ondersteunen, omdat de gelijkenissen die u opwerpt tussen uw situatie en die van Alejandro Muyshondt berusten op een valse analogie. U verwijst meermaals naar de arrestatie en uiteindelijk het overlijden van Alejandro Muyshondt om uw vrees voor vervolging in El Salvador te duiden (NPO, p. 12, 15, 16, 22). Uw profiel is echter niet zomaar vergelijkbaar met dat van Alejandro Muyshondt, die jarenlang als adviseur voor president Bukele werkte en tot zijn inner circle behoorde. U werkte in totaal iets meer dan een jaar voor het ministerie van justitie en openbare veiligheid als data-analist en stond niet in contact met president Bukele (NPO, p. 6). Uit dit artikel blijkt verder dat Alejandro Muyshondt al lang op de hoogte was van corruptie door Salvadoraanse overheidsfunctionarissen. Hij werd echter pas gearresteerd in augustus 2023, nadat hij de maanden ervoor op publieke wijze overheidsfunctionarissen had beschuldigd van corruptie en linken met drugshandel. Met andere woorden, Alejandro Muyshondt kwam niet in de problemen omwille van zijn kennis over corruptiezaken, maar omwille van het openbaar delen van deze informatie. U maakte de corruptie die u ontdekte op geen enkel moment publiekelijk en vertelde er zelfs A(...) pas in beperkte mate over toen u merkte dat zij ook betrokken begon te raken in uw problemen (NPO, p. 17; NPO2, p. 7). Uw profiel verschilt dus in sterke mate van dat van Alejandro Muyshondt en u kan zich niet zonder meer op zijn arrestatie en overlijden beroepen om uw eigen kwetsbaarheid bij terugkeer naar El Salvador aan te tonen.
- Het medisch attest dat u neerlegt heeft betrekking op een werkongeval dat plaatsvond in België (document 16) en houdt verder geen verband met de redenen waarom u niet kan terugkeren naar El Salvador.

- *Betreffende jullie opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud (document 20; A(...) document 2), die door uw advocaat aan het CGVS bezorgd werden op 26.02.2025, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.*

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador.

Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023 (beschikbaar op [coi focus salvador. situation securitaire depuis letat durgence 20231221 2.pdf \(cgvs.be\)](#) of CGVS), en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Naast de Salvadoraanse nationaliteit beschikt u ook over de Nicaraguaanse nationaliteit. Uw ouders zijn beiden afkomstig uit Nicaragua en u bent er ook geboren, waardoor u de Nicaraguaanse nationaliteit kreeg (NPO, p. 4). U zegt zelf dat u denkt dat u de Nicaraguaanse nationaliteit verloor toen u de Salvadoraanse kreeg (NPO, p. 24). Beide landen staan echter de dubbele nationaliteit toe, en als persoon die de Nicaraguaanse nationaliteit verkreeg via geboorterecht behoudt u deze nationaliteit wanneer u een andere nationaliteit verkrijgt (zie map landeninformatie, stukken 2 en 3). U legt zelf geen documenten neer waaruit zou blijken dat u niet meer zou beschikken over de Nicaraguaanse nationaliteit.

U maakt niet aannemelijk dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een terugkeer naar Nicaragua.

- *Ten eerste zegt u dat u niet veilig kan zijn in Nicaragua omdat uw ouders het land ontvluchtten toen u nog jong was, omdat uw vader als deserteur van het leger werd beschouwd. Hetzelfde politieke regime dat uw familie destijds vervolgde, namelijk de FSLN, is nog altijd aan de macht (NPO, p. 25). Deze problemen van uw vader dateren echter van de jaren '90 van vorige eeuw, ondertussen meer dan 25 jaar geleden (NPO, p. 4, 5, 25). Dat uw vader recent gedeporteerd werd vanuit Panama en actueel nog door de Nicaraguaanse politie gezocht wordt (NPO, p. 25), is slechts een blote bewering, die u niet met concrete argumenten of bewijzen staaft. Gevraagd waarom specifiek u vervolgd zou worden omwille van de problemen van uw vader zegt u slechts dat het makkelijk is te zeggen dat er niets gebeurd is en dat u er niet veilig bent, maar concretiseert u deze vrees niet (NPO, p. 25). Het CGVS wijst er ook op dat familieleden van uw vader nog altijd in Nicaragua wonen zonder problemen te kennen (NPO, p. 25). Verder wordt uw vrees voor vervolging in Nicaragua omwille van de eerdere problemen van uw vader verder gerelativeerd doordat u zelf terugkeerde naar Nicaragua in 2013 om er te gaan studeren (NPO, p. 24). U verbleef er vervolgens ruim vier jaar zonder problemen te kennen (NPO, p. 24, 25). U zegt dat er diplomatieke bescherming was aan de universiteit waar u studeerde en dat u gedurende de vier jaar dat u in Nicaragua verbleef de campus niet verliet (NPO, p. 24, 25). Dit kan niet overtuigen. Het is weinig aannemelijk dat u, wetende dat uw ouders het land eerder moesten ontvluchtten en menende da uw leven er nog steeds in gevaar zou zijn, u het risico zou nemen om terugkeren naar Nicaragua.*

- *Ten tweede zegt u dat u door uw werkzaamheden voor de Salvadoraanse autoriteiten niet veilig zou zijn in Nicaragua. Zo wijst u op de slechte verstandhouding tussen president Bukele en president Ortega, waardoor u niet veilig zou zijn in Nicaragua als men daar te weten zou komen dat u voor het regime van president Bukele heeft gewerkt (NPO, p. 23). Het CGVS wijst erop dat deze vrees louter hypothetisch is. Gevraagd of u personen kent die voor de Salvadoraanse autoriteiten werkten en daardoor problemen kenden in Nicaragua zegt u van niet, omdat dat niet iets is waarmee mensen te koop lopen (NPO, p. 26). Gevraagd om verder toe te lichten waarom uw werk voor de Salvadoraanse regering een gevaar voor u zou betekenen in Nicaragua herhaalt u slechts de slechte verstandhouding tussen de twee staatshoofden, maar legt u niet uit hoe men in Nicaragua weet zou hebben van uw werk, of hoe uw werk een probleem zou opleveren (NPO, p. 26). Uw vrees om bij een terugkeer naar Nicaragua vervolgd te worden omwille van uw werkzaamheden van het regime van Bukele zijn dan ook louter hypothetisch en onvoldoende concreet. Het artikel en de opmerkingen die u aan het CGVS bezorgde (document 19) betreffende wettelijke veranderingen in Nicaragua en de impact die u daarvan zou ondervinden brengt geen verandering in deze appreciatie. In dit artikel wordt de uitbreiding van de wettelijke mogelijkheden van de Salvadoraanse autoriteiten besproken om critici van het regime toegang tot het land te ontzeggen of hen te weigeren het land te verlaten. U bracht echter geen concrete informatie naar voor waaruit zou blijken dat u door de Nicaraguaanse autoriteiten als een criticus of een landsverrader zou worden beschouwd en zij weet zouden hebben van uw werkzaamheden voor het Salvadoraanse ministerie van justitie en openbare veiligheid.*

- *Ten derde geeft u aan niet terug te kunnen keren naar Nicaragua omdat u en A(...) katholiek zijn en er religieuze aanvallen plaatsvinden tegen katholieken in Nicaragua (NPO, p. 25). Hier dient opgemerkt te worden dat de gemelde gevallen van religieuze vervolging in Nicaragua bijna uitsluitend betrekking hebben op geestelijken, zoals priesters en bisschoppen of religieuze activisten (Zie map landeninformatie, stuk 4). Er is geen sprake van religieuze vervolging van elke katholieke persoon in Nicaragua en u kan dan ook geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken louter op basis van uw geloofsovertuiging.*

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Nicaragua een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, arbitraire arrestaties, censuur alsook beperkingen van vrijheden, intimidatie en pesterijen zijn veel voorkomende

fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviseerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor de volledigheid dient nog opgemerkt te worden dat er ook ten aanzien van uw partner, A(...) G(...) P(...) E(...) (CGVS: (...), OV: (...)), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Uw zus T(...) K(...) V(...) G(...) (CGVS: (...), OV: (...)), werd eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoekster – i.e. de partner van verzoeker –, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en u bent geboren op (...) 1996 in Santa Ana, El Salvador. U woonde tot 2023 in Santa Ana, waarna u verhuisde naar San Salvador. U behaalde een masterdiploma in de statistiek en werkte als statistisch analist. U heeft sinds 2021 een relatie met K(...) S(...) V(...) G(...) (CGVS: (...) OV: (...)).

Uw partner werkte als financieel analist voor de Salvadoraanse overheid. Rond september 2023 begon u te merken dat uw partner zich ergens zorgen over maakte, maar u wist niet wat er aan de hand was.

Op 22 december 2023 diende uw man zijn ontslag in bij het ministerie. De reden die hij u daar voor gaf was dat hij een betere functie in een beter bedrijf had gevonden. Toen hij zijn ontslag ging indienen duurde het tot de namiddag eer dit werd aanvaard.

Vanaf het moment dat uw partner vertrok bij het ministerie merkten jullie op dat er meer politieaanwezigheid was in jullie kolonie. U merkte ook op dat er meer politie op uw werkplek aanwezig was. Jullie hoorden van de veiligheidsagent van jullie appartementenblok dat er politieagenten waren die foto's hadden genomen van jullie voertuig. U merkte dat uw partner erg gestresseerd was, maar u wist niet waarom. Jullie besloten uit veiligheidsoverwegingen geen gebruik meer te maken van het openbaar vervoer en u ging naar uw werk met een Uber of vroeg aan collega's om u te vervoeren.

In de eerste week van januari 2024 belde de Fiscalía naar uw werkplek om naar u te vragen. Een collega van u ontving dit telefoontje en verschaftte hen geen verdere informatie, maar vertelde u later wel over dit voorval. Toen u dit aan uw partner vertelde, besloot hij u in te lichten over de redenen van de verhoogde politieaanwezigheid in jullie kolonie en op uw werk. Hij vertelde u dat hij tijdens zijn werk fraude door de regering had ontdekt, en dat hij door zijn baas genaamd E(...), en de schatkistbewaarder van de Consejo Nacional de Administración de Bienes (CONAB) genaamd J(...) bedreigd werd.

Toen Alejandro Muyshondt overleed, besloten jullie het land te verlaten, aangezien jullie het gevoel hadden dat jullie veiligheid niet meer gegarandeerd was in El Salvador. U ging op 12 februari 2024 uw paspoort afhalen. Later die dag werd u opgebeld door de dienst immigratie die u vroeg naar de redenen van uw paspoortaanvraag.

Op 26 februari 2024 gingen jullie naar de luchthaven. Toen jullie aan het aanschuiven waren bij de bagagecontrole, werden jullie uit de rij gehaald en naar een aparte kamer gebracht. Nadat jullie er een uur hadden gewacht, kwamen er drie mannen toe die u verzochten om de kamer te verlaten. Uw partner werd vervolgens ondervraagd over de redenen van jullie vertrek en er werd hem verteld dat in het oog werd gehouden dat hij zou terugkeren. Hierna konden jullie zonder verdere problemen het land verlaten.

Op 27 februari 2024 kwamen jullie aan in België, waar jullie op 4 maart 2024 om internationale bescherming verzochten.

Op (...) 2025, werd jullie dochter E(...) V(...) P(...) E(...) (O.V. (...)) geboren.

U vreest dat u, uw partner, en/of jullie baby in El Salvador gevangengenomen of gedood zouden worden door het regime van president Bukele.

Ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort (origineel) neer. Uw partner legt de volgende documenten neer: zijn paspoort (origineel), zijn identiteitskaart, zijn rijbewijs, zijn badge van het ministerie van justitie en openbare veiligheid, een attest van zijn functie bij het ministerie, een overzicht van contracten van de Europese unie van 2019 tot 2022, een Excelbestand van het CONAB met een overzicht van de financiële verrichtingen en bestemden, een krantenartikel over Bukele, een memorandum van het project in Popotlán, de notariële akte, inschrijvingsdocumenten en het financieel overzicht van de onderneming met Claudia Juana Rodríguez de Guevara als voorzitter, een artikel en foto's over de arrestatie en het overlijden van Alejandro Muysshondt, een artikel over Osiris Luna, zijn badge en werkovereenkomst bij C(...) F(...), een medisch verslag van een werkongeval in België, zijn ontslagbrief bij het ministerie, foto's van de archieven van het ministerie, een artikel en schriftelijke verklaring over de veranderde wetgeving in Nicaragua en een brief van Alejandro Muysshondt aan senator Angus S. King Jr.

Op 26 februari 2025 bezorgde u het CGVS per e-mail nog de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van uzelf en uw partner.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

U maakt niet aannemelijk dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vrees ten aanzien van El Salvador volledig baseert op het asielrelaas van uw partner K(...) S(...) V(...) G(...) (CGVS (...), OV: (...)). Gezien er ten aanzien van uw partner een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan er ook in uw hoofd niet worden gesteld dat u in El Salvador een risico loopt zoals begrepen onder de Conventie van Genève en hebt u ook niet aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw partner is gebaseerd op de volgende motieven:

“(...)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partijen wensen vooreerst te benadrukken dat verzoeker werkte als financieel analist, en niet als data-analist, zoals in de bestreden beslissing in het feitenrelaas wordt weergegeven. Financiële analisten hebben inzicht in overheidsbudgetten, uitgaven en financiële transacties, wat hen in staat stelt om onregelmatigheden en corruptie op te sporen, zoals door verzoeker werd opgemerkt, aldus de verzoekende partijen.

Waar in de bestreden beslissingen eerst gewezen wordt op verzoekers tegenstrijdige verklaringen over de fondsen van de Europese Unie, voeren de verzoekende partijen aan dat verzoeker correcties trachtte aan te reiken aangaande zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ), maar zijn punt niet kon afmaken, aangezien hij onderbroken werd door de *protection officer* van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS). Hierdoor kon verzoeker de chronologie en de nuance tussen V. en E. niet meer uitleggen, wat ten onrechte als een inconsistentie wordt aangehaald.

Wat betreft de reactie van de schatkistbewaarder, betogen de verzoekende partijen dat het hier complementaire verklaringen betreffen. Zij leggen uit dat verzoeker bij de DVZ beknopt antwoordde dat hij geen antwoord kreeg op zijn vragen, en tijdens het latere meer diepgaande persoonlijk onderhoud bij het CGVS verduidelijkt wat deze houding precies inhield, namelijk dat er gezegd zou zijn dat hij zich geen vragen moest stellen en de documenten gewoon moest goedkeuren. Aangaande het feit dat verzoekster stelt dat haar partner bedreigd werd door J., voeren de verzoekende partijen aan dat dit tweedehandse informatie is die zij in haar eigen beleving en onder verhoogde stress als een dreigement heeft geïnterpreteerd. Zij zijn van oordeel dat het verschil tussen de term ‘dreigement’ en de meer neutrale omschrijving door verzoeker een perceptieverschil is, en geen feitelijke discrepantie.

Met betrekking tot hun verklaringen over het moment waarop zij besloten het land te verlaten, menen de verzoekende partijen dat hieruit duidelijk blijkt dat hun vertrek uit El Salvador het resultaat was van opeenvolgende, verontrustende gebeurtenissen die een progressieve impact hadden op hun veiligheidsbeleving. Zij lichten toe dat verzoeker verzoekster voor het eerst inlichtte over de bedreigingen en druk die hij ondervond binnen het ministerie nadat er op verzoeksters werk in januari 2024 een telefoontje binnenkwam van de Fiscalía bestemd voor verzoekster, dat zij vanaf dan beiden beseften dat zij gevaar liepen, dat de daaropvolgende gebeurtenissen ertoe leidden dat zij in januari 2024 begonnen na te denken over vertrek als noodzakelijke optie en dat het overlijden van Alejandro Muyschondt de beslissende factor was om hun vertrek effectief en definitief in gang te zetten. Hun verklaringen zijn dus niet tegenstrijdig, maar leggen op genuanceerde wijze het verloop uit van een moeilijk maar noodzakelijk besluitvormingsproces, dat zij vanuit hun beleving elk met eigen accenten beschrijven, zo stellen de verzoekende partijen.

Aangaande de vastgestelde verschillen tussen hun verklaringen over de verhoogde politieaanwezigheid in hun wijk, bekritisieren de verzoekende partijen dat de beoordeling van de adjunct-commissaris de context van waarneming, rolverdeling en beleving binnen een gezin en de geleidelijke escalatie van subtiele naar onmiskenbare signalen van intimidatie miskent. Zij wijzen in dit kader op hun respectieve verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud en benadrukken dat verzoekster erkent dat er voorafgaand aan verzoekers ontslag af en toe politiepatrouilles passeerden, zij dit initieel als normaal beschouwde binnen de algemene toestand in het land, en zij pas nadat ze door verzoeker werd ingelicht over de ware toedracht,

deze aanwezigheid als bedreigend ging ervaren. Aangaande het nemen van foto's en navraag doen bij de bewakingsagent van de appartementsblokken stellen de verzoekende partijen in wezen hetzelfde verklaard te hebben. Dat verzoeker het feit dat de politie vragen stelde niet expliciet herhaalt tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, betekent niet dat hij dit element tegenspreekt, aldus de verzoekende partijen. Wat betreft het incident op de luchthaven, voeren de verzoekende partijen aan dat de essentie van het feitelijke verloop in beide verklaringen overeenkomt, namelijk dat ze uit de rij gehaald werden, afzonderlijk gehouden werden en verzoeker aan een bijkomende ondervraging werd onderworpen. Zij lichten toe dat de enige variatie de terminologische beschrijving betreft van de plaats waar ze moesten wachten, en het om een zone op de luchthaven ging met een toegangsdeur, die via een gang leidde naar enkele verhoorkamers, waarbij verzoeker zich focuste op de doorgangzone en verzoekster het geheel als een lokaal bestempelde.

Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat verzoeksters verklaringen algemeen en weinig concreet zijn, wijzen de verzoekende partijen erop dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij zijn partner bewust niet inlichtte over de details van de onregelmatigheden en bedreigingen op zijn werk, uit bezorgdheid voor haar veiligheid. Zij menen dat dit een menselijk begrijpelijke reflex is binnen een bedreigde context en dat rekening moet worden gehouden met relationele bescherming, geheimhouding en psychologische drempels. Verzoekster wijst op wat zij wel kon vertellen en stelt dat deze verklaringen inhoudelijk consistent zijn met het relaas van verzoeker en meent dat haar beperkte kennis niet afdoet aan de kern van haar verzoek. Verder herhalen ze dat verzoekster bij het voorval op de luchthaven uit angst naar de grond keek. Deze reactie hoeft volgens hen niet te verbazen binnen het kader van acute stress en dreiging. Dat verzoekster zich bij aankomst in België nog steeds angstig en voorzichtig opstelde, en zelfs tijdens haar gehoor terughoudend was, moet dan ook eerder begrepen worden als een gevolg van angst, aldus de verzoekende partijen.

Wat betreft de motieven van de bestreden beslissingen op basis waarvan wordt gesteld dat de vrees van de verzoekende partijen voor de Salvadoraanse autoriteiten niet wordt weerspiegeld in hun gedrag, herhalen de verzoekende partijen dat verzoeker aangaf dat hij zich ethisch verplicht voelde om onregelmatigheden te melden. Zij betogen dat er geen rekening wordt gehouden met het feit dat het weigeren om actief mee te werken aan doofpotoperaties verzoeker in gevaar bracht en niet de loutere melding, stellen dat hij in lijn handelde met integriteitsverplichtingen en herhalen dat verzoeker hoopte dat E. professioneel zou handelen. Wat betreft het feit dat verzoeker nog drie weken wachtte met ontslag in te dienen, lichten zij toe dat een rationeel geplande vlucht soms tijd vergt om het logistiek en financieel haalbaar te maken, en dat een beperkte resterende werktermijn niets afdoet aan de ernst van de dreiging. Zij voegen toe diverse concrete voorzorgsmaatregelen genomen te hebben.

Aangaande de houding en handelingen van de Salvadoraanse autoriteiten, betogen de verzoekende partijen dat verzoeker, juist omdat hij zich kritisch opstelde, aan boord werd gehouden om zijn gedrag en communicatie te monitoren. Het ministerie had er volgens hen belang bij verzoeker onder druk te houden en afhankelijk te maken, zodat hij niet zou klokkenluiden. Het toewijzen van gevoelige projecten dient geïnterpreteerd te worden als een poging om verzoeker in een positie te manoeuvreren waarin hij ofwel medeplichtig zou worden aan corruptie, ofwel zich gedwongen zou voelen het land te verlaten, zo stellen de verzoekende partijen. Zijn weigering om mee te werken aan de registratie van verdwenen wapens toont aan dat hij standvastig en principieel handelde, ondanks toenemende risico's, aldus nog de verzoekende partijen. Verder stellen ze dat de omstandigheid dat de politie langdurig aanwezig bleef zonder arrestatie, een herkenbare strategie is van dreiging en psychologische oorlogsvoering. De verzoekende partijen voegen toe dat het in autoritaire regimes niet ongebruikelijk is dat overheidsinstanties bewust geen onmiddellijke arrestatie verrichten, maar door aanhoudende observatie en indirecte dreiging een constante druk uitoefenen. Het feit dat zij uiteindelijk ook op de luchthaven werden tegengehouden, toont volgens hen aan dat zij wel degelijk in het vizier van de veiligheidsdiensten stonden.

Wat betreft het telefoontje van het departement immigratie naar verzoekster, lichten zij toe dat het aanvragen van een paspoort doorgaans een administratief proces is zonder onmiddellijke veiligheidscontroles en het kan dat, pas nadat haar naam intern opviel, de dienst immigratie telefonisch navraag heeft gedaan. Ook het telefoontje van de Fiscalía sluit aan bij de onvoorspelbare, vaak informeel opererende aard van de Salvadoraanse autoriteiten, aldus de verzoekende partijen. Zij stellen dat het feit dat verzoekster niet formeel of herhaaldelijk werd benaderd, kan verklaard worden door het feit dat ze geen ambtenaar of formeel onderwerp van onderzoek was. Zij voegen nog toe dat het feit dat enkel verzoeker ondervraagd werd op de luchthaven niet vreemd is, gezien hij de klokkenluider en de persoon was die potentieel gevaarlijk werd geacht. De drie mannen hadden geen reden om verzoekster te confronteren, zolang verzoeker aangaf dat hij van niets wist, zo stellen zij.

3.1.2. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

De verzoekende partijen voeren onder verwijzing naar algemene informatie aan dat er momenteel in El Salvador een mensenrechtencrisis heerst en de noodtoestand er is afgekondigd in maart 2022. Zij menen dat de adjunct-commissaris dan ook bezwaarlijk kan beweren dat zij terug kunnen keren naar El Salvador en er een menswaardig leven kunnen leiden.

De verzoekende partijen vragen in hoofdorde hen de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair de bestreden beslissingen te vernietigen.

3.1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stavingstukken gevoegd.

3.2. Aanvullende nota's

3.2.1. Op 15 oktober 2025 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin met betrekking tot de actuele veiligheids situatie in El Salvador verwezen wordt naar dezelfde landeninformatie en richtlijnen als deze waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen.

3.2.2. Op 19 oktober 2025 leggen de verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij zij een schermafbeelding voegen van een bericht van 24 augustus 2025 op het sociale netwerk X waarin verzoeker verklaart dat hij zijn functie binnen de Salvadoraanse overheid neergelegde omdat hij werd gevraagd boekhoudkundige cijfers te vervalsen (stuk 1). Zij lichten hierbij toe dat zij van verzoekers zus in september 2025 een bericht ontvingen waarin zij meldde dat drie mannen en een vrouw in uniform van het ministerie van Justitie en Openbare Veiligheid naar haar woning gekomen waren met de vraag of ze wist waar verzoeker zich bevond omdat ze hem moesten spreken (stuk 2). Verzoekers minderjarige neefje G. zou de deur niet geopend hebben, maar het logo van het ministerie op hun uniform gelezen hebben. Zij stellen dat dit incident binnen hetzelfde intimidatiepatroon past dat verzoeker in België reeds heeft beschreven, namelijk dat de drie mannen hem bij zijn ontslag en later op de luchthaven hebben ondervraagd, wat volgens de verzoekende partijen aantoont dat de Salvadoraanse autoriteiten verzoeker blijven opsporen en de dreiging zich uitstrekt tot andere regio's dan de hoofdstad. De vrees voor vervolging wegens verzoekers integriteitsmelding blijft dus actueel en persoonlijk, aldus de verzoekende partijen. De verzoekende partijen halen tevens aan dat verzoeker nog enkele mails kon recupereren van 2023 waarin hij de discrepanties die hij had vastgesteld meldde aan zijn baas (stukken 4 en 5). Zij menen dat deze mails aantonen dat verzoeker de waarheid heeft verteld over zijn integere houding en weigering om mee te gaan in het corrupte systeem, wat uiteindelijk geleid heeft tot zijn problemen en zijn vrees voor zijn leven en hem ertoe gedwongen heeft El Salvador te ontvluchten. Verder brengen de verzoekende partijen nog een vrijwillige en onherroepelijke afstandsverklaring van de Nicaraguaanse nationaliteit bij die verzoeker op 7 juni 2025 zou hebben ingediend bij het Nicaraguaanse ministerie van Binnenlandse Zaken (stuk 3). Zij stellen dat deze verklaring een actueel bewijs van politieke overtuiging en persoonlijke vervolgingsrisico's vormt, dat hun vrees en relaas verder versterkt.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop

3.3.2. Ontvankelijkheid van het tweede middel

In de mate dat de verzoekende partijen in hun tweede middel aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het tweede middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De verzoekende partijen verklaren niet terug te kunnen keren naar hun land van herkomst, El Salvador, omdat zij vrezen er gevangen genomen te worden of te worden gedood door het presidentieel regime. Verzoeker begon in september 2022 te werken als financieel analist bij het ministerie van Justitie en Openbare Veiligheid. Hij zou in het kader van deze functie verschillende onregelmatigheden vastgesteld hebben in de facturen die hij ontving, wat hij verschillende keren aan zijn bazen gemeld zou hebben. Verzoeker zou hierbij gewaarschuwd zijn dat hij niets mocht zeggen over deze discrepanties of aanpassen in de gegevens. Eind november 2023 zou verzoeker aanwezig hebben moeten zijn op een vergadering met onder andere zijn financiële directeur, waarbij er hem gevraagd zou zijn om de registers van het ministerie aan te passen zodat gestolen wapens uit de politievoorraad niet opgemerkt zouden worden. Verzoeker zou dit geweigerd hebben en de vergadering verlaten hebben. Omwille hiervan zou verzoeker besloten hebben om op 22 december 2023 zijn ontslag in te dienen, waarna hij echter door drie mannen apart genomen zou zijn en ondervraagd zou zijn over de redenen van zijn ontslag. Zij zouden bedreigd hebben dat als hij iets zou lekken over de informatie waarover hij beschikte, hem hetzelfde zou overkomen als Alejandro Muyschondt, die ook corruptie aanklaagde en werd beschuldigd van verraad. Ondertussen zou verzoeker ook een verhoogde politieaanwezigheid in hun wijk opgemerkt hebben en zouden de verzoekende partijen van een veiligheidsagent gehoord hebben dat er politieagenten waren die foto's hadden genomen van hun voertuig. Op 7 februari 2024 overleed Alejandro Muyschondt, waarna de verzoekende partijen hun vertrek zouden zijn beginnen regelen. Toen zij op 26 februari 2024 naar de luchthaven gingen, zouden zij tijdens de bagagecontrole uit de rij gehaald zijn en zou verzoeker door dezelfde personen die hem eerder bij zijn ontslag bij het ministerie ondervraagd hadden, ondervraagd zijn over de redenen van zijn vertrek. Verzoeker zou uitgelegd hebben dat hij zijn zus en nichtje in België ging bezoeken en documenten hebben voorgelegd ter staving hiervan, waarna hij zou zijn mogen vertrekken met de boodschap dat in de gaten zou worden gehouden of hij werkelijk zou terugkeren.

De Raad betwist vooreerst niet, net zo min als de adjunct-commissaris, dat verzoeker van 6 september 2022 tot 22 december 2023 werkzaam is geweest als financieel analist bij het Salvadoraanse ministerie van Justitie en Openbare Veiligheid. Verzoeker heeft dienaangaande overtuigende verklaringen afgelegd en voldoende bewijskrachtige stavingstukken voorgelegd. De kritiek van de verzoekende partijen dat in de bestreden beslissingen naar verzoekers functie foutief verwezen wordt als "*data-analist*" staat er niet aan in de weg dat de adjunct-commissaris de inhoud van deze functie klaarblijkelijk correct begrepen heeft. Het loutere gegeven dat verzoeker vanuit zijn niet-betwiste functie als financieel analist bij voornoemd ministerie inzicht had in overheidsbudgetten, uitgaven en financiële transacties en dit hem in staat stelde om onregelmatigheden en corruptie op te sporen, volstaat evenwel niet om aan te nemen dat verzoeker daadwerkelijk problemen gekregen heeft met de Salvadoraanse autoriteiten omdat hij zou hebben geweigerd zijn medewerking te verlenen aan corruptie. Te dezen is de Raad, na grondige lezing van de administratieve dossiers, in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat de verzoekende partijen er niet in slagen een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar hij terecht vaststelt dat de verklaringen van de verzoekende partijen op meerdere punten tegenstrijdig zijn. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissingen als volgt gemotiveerd in hoofde van verzoeker:

"U legt tegenstrijdige verklaringen af betreffende de fondsen van de Europese unie. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zegt u dat u dit project kreeg toegewezen, merkte dat er geld verdween van de rekeningen van de Salvadoraanse overheid en uw toenmalige baas J(...) C(...) V(...) u rond eind oktober 2022 opdroeg om daarover te zwijgen (Vragenlijst CGVS K(...) 3.5, d.d. 11.03.2024). Voor het CGVS zegt u echter dat dit project pas aan u werd toegewezen na de indiensttreding van de nieuwe financiële directeur E(...), wat pas in december 2022 plaatsvond, en dat u uw vaststellingen dan ook aan hem rapporteerde (NPO, p. 11, 12). E(...) zou u vervolgens gewaarschuwd hebben om uw mond te houden (NPO, p. 12). Dat u verschillende verklaringen aflegt over wie er u zei te zwijgen over dit project alsook op welk moment dit gebeurde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over de reactie van de schatkistbewaarder van CONAB, J(...). U contacteerde haar om meer informatie te krijgen over de bestemming van geld dat van de rekeningen van de raad was verdwenen (NPO, p. 12, 13). U zegt bij de DVZ dat zij u negeerde en voor het CGVS dat zij zei dat u zich geen vragen moest stellen en goedkeuring moest geven (NPO, p. 12, 13; Vragenlijst CGVS K(...) 3.5 d.d. 11.03.2024). Uw partner zegt echter dat u meermaals bedreigd werd door J(...) (NPO 2417546, hierna NPO2, p. 7). Het is vreemd dat uw partner, die zeer weinig kan vertellen over uw problemen (zie infra), deze bedreigingen wel benoemt terwijl u hier geen melding van maakt.

Jullie geven verschillende verklaringen over het moment waarop jullie besloten het land te verlaten. Initieel zeggen jullie beiden dat jullie de beslissing maken om te vertrekken uit El Salvador nadat jullie vernamen dat Alejandro Muyschondt overleed, wat op 7 februari 2024 was (NPO, p. 13, 15, 16; NPO2, p. 5). Later verklaart uw partner echter dat jullie deze beslissing reeds namen nadat zij op haar werk het telefoontje van de Fiscalía had gekregen, wat in de eerste week van januari 2024 plaatsvond (NPO2, p. 6, 8).

Jullie geven verschillende verklaringen over de verhoogde politieaanwezigheid in jullie wijk. Zo zegt u dat dit begon nadat u E(...) inlichtte over de fraude bij het project in Popotlán, wat in november 2023 was (NPO, p.

13-14; Vragenlijst CGVS K(...) 3.5, d.d. 11.03.2024). Ook uw partner zou volgens u gemerkt hebben dat er in de periode voor uw ontslag meer politie langs jullie woning passeerde (NPO, p. 14). Uw partner verklaart echter dat de verhoogde politieaanwezigheid in jullie wijk haar begon op te vallen na uw ontslag, ná 22 december 2023 dus (NPO2, p. 6, 8). Bij de DVZ maakt u ook pas melding van politieaanwezigheid aan jullie huis en aan het werk van uw partner na uw ontslag (Vragenlijst CGVS K(...) 3.5, d.d. 11.03.2024). Het is verder vreemd dat uw partner verklaart dat ze deze verhoogde politieaanwezigheid in jullie wijk pas gemerkt zou hebben na uw ontslag. Gevraagd of er voor uw ontslag ook al sprake was van verhoogde politieaanwezigheid aan jullie woning zegt zij enkel dat er wel eens patrouilles voorbijreden maar dat dat niets alarmerend was omdat dat volgens haar met de situatie in het land te maken had (NPO2, p. 8). Zelfs indien er van een verhoogde waakzaamheid in uw hoofde uitgegaan wordt, is het niet aannemelijk dat uw partner zich pas na uw ontslag vragen zou hebben gesteld bij deze verhoogde politieaanwezigheid. U zegt immers dat er in de periode voor uw ontslag altijd een politiepatrouille aan uw woning stond, terwijl jullie in een zone woonden waar er doorgaans niets meer gebeurde dan dat er sporadisch eens een politiepatrouille passeerde (NPO, p. 21).

Verder zeggen jullie beiden dat jullie van de veiligheidsagent van de appartementsblokken hoorden dat er agenten foto's namen van uw auto (NPO, p. 14, 21; NPO2, p. 6, 9). U verklaart bij de DVZ, en uw partner verklaart voor het CGVS en de DVZ dat de agenten ook navraag naar jullie deden bij de veiligheidsagent (NPO2, p. 9; Vragenlijst CGVS K(...) 3.5, d.d. 11.03.2024; Vragenlijst CGVS A(...) 3.5, d.d. 11.03.2024). Voor het CGVS gevraagd of de politieagenten nog iets anders deden dan patrouilleren en foto's nemen van uw voertuig vermeldt u echter niets over een gesprek tussen de veiligheidsagent en politieagenten (NPO, p. 21). Ook situeert u dit incident waarbij foto's van uw voertuig werden genomen in november 2023, terwijl dit volgens uw partner A(...) na 22 december 2023 zou hebben plaatsgevonden (NPO, p. 14; NPO2, p. 6, 8). Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over het voorval waarbij jullie op de luchthaven uit de rij van de bagagecontrole werden gehaald. Zo zegt u dat zij u naar een gang brachten met enkel stoelen, waar u vervolgens een uur moest wachten (NPO, p. 16). Hierna kwamen de drie mannen toe die u eerder op de dag van uw ontslag bij het ministerie ondervraagd hadden, en zij namen u mee naar binnen in een lokaal (NPO, p. 16). Uw partner A(...) vertelt echter dat jullie, nadat jullie uit de rij werden gehaald, gedurende een uur in een lokaal moesten wachten en dat zij vervolgens werd opgedragen om het lokaal te verlaten, terwijl u met de drie mannen in de kamer bleef (NPO2, p. 6, 10). Dat jullie tegenstrijdige verklaringen afleggen betreffende een incident waarbij jullie beiden aanwezig waren ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen danig."

De verzoekende partijen kunnen niet gevolgd worden waar zij, aangaande verzoekers verklaringen betreffende het project met fondsen van de Europese Unie, aanvoeren dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud correcties wou aanreiken over het interview bij de DVZ maar hij werd onderbroken, en hij daardoor de chronologie en nuance tussen zijn V. en E. niet kon uitleggen. De Raad merkt op dat verzoeker aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud inderdaad enkele elementen wenst recht te zetten die verkeerd zouden zijn genoteerd tijdens zijn interview bij de DVZ, waarbij hij stelt dat de naam van zijn baas niet F. was, dat het niet om de nationale commissie, maar de nationale raad gaat en hij niet aangesteld werd in november, maar in maart (administratief dossier (hierna: AD) verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). De Raad merkt echter op dat verzoeker in de bestreden beslissing terecht verweten wordt tegenstrijdig te zijn over het moment van toewijzing van het project met Europese fondsen, en of dit in oktober of in december 2022 was, en wie er toen zijn baas was, wat geen elementen zijn waarover verzoeker een rechtzetting deed aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Waar hij stelt te zijn onderbroken, merkt de Raad op dat verzoeker inderdaad werd onderbroken door de *protection officer* van het CGVS, maar hem hierbij gevraagd werd nog niet zijn hele relaas te doen, maar wel specifiek de fouten in zijn eerste interview bij de DVZ te benoemen (*Ibid.*), waardoor verzoeker wel degelijk de kans kreeg deze op te sommen. Bovendien werd er hem nog eens expliciet gevraagd of er verder nog fouten waren, waarbij verzoeker bevestigde dat voor de rest alles correct was (*Ibid.*). Dat dit ten onrechte als inconsistentie wordt aangehaald, kan dan ook niet overtuigen.

Wat betreft de reactie van de schatkistbewaarder J., wordt in de bestreden beslissingen terecht vastgesteld dat verzoeker bij de DVZ verklaarde dat hij door haar genegeerd werd, waar hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaart dat zij hem zei dat hij zijn goedkeuring moest geven en geen vragen moest stellen (AD verzoeker, stuk 7, vragenlijst CGVS, vraag 3.5; stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). De verzoekende partijen kunnen niet overtuigen waar zij aanvoeren dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verduidelijkt wat de houding van J. precies inhield, aangezien het negeren van een persoon een totaal andere houding is dan hem zeggen te zwijgen en zijn goedkeuring te geven. Evenmin kunnen de verzoekende partijen overtuigen dat verzoekster deze informatie aangaande J. als een dreigement heeft geïnterpreteerd, waar verzoeker een meer neutrale omschrijving gaf en de afwijking in hun verklaringen louter een perceptieverschil zou zijn. De Raad wijst erop op dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf dat J. verzoeker verschillende keren bedreigd zou hebben, waar er volgens verzoeker maar één contactmoment met J. geweest zou zijn, wat niet te verenigen is. Bovendien herhaalt de Raad dat verzoeker bij de DVZ stelt dat J. hem genegeerd zou hebben, wat evenmin te verenigen valt met

verzoeksters verklaringen dat hij meerdere keren door haar bedreigd zou zijn. De Raad kan de verzoekende partijen dan ook niet bijtreden waar zij stellen dat dit louter om een perceptieverschil zou gaan.

Wat betreft hun verklaringen over het moment waarop zij besloten het land te verlaten, waarbij verzoekster eerst verklaart de beslissing gemaakt te hebben toen zij vernamen dat Alejandro Muyshondt overleden was, en nadien verklaart dat zij de beslissing reeds namen toen zij het telefoontje van de Fiscalía ontving, beperken zij zich er in hun verzoekschrift in wezen toe het verloop van de gebeurtenissen te herhalen en te stellen dat ze in januari 2024 begonnen na te denken over het verlaten van het land, maar het overlijden van Alejandro Muyshondt de beslissende factor was. Hiermee houden zij slechts vast aan één versie van hun verklaringen, waarmee zij voorgaande tegenstrijdigheid niet in een ander daglicht stellen. Waar zij nog stellen dat zij dit elk vanuit hun beleving omschrijven, en verzoekster het telefoontje van de Fiscalía als moment van ommekeer aanduidt, doet dit evenmin afbreuk aan haar tegenstrijdige verklaringen, daar zij eerder in haar persoonlijk onderhoud stelde dat het overlijden van Alejandro Muyshondt het beslissende moment was.

Aangaande hun verklaringen over de verhoogde aanwezigheid van de politie in hun wijk, voeren de verzoekende partijen aan dat verzoekster erkent dat ze voor verzoekers ontslag ook af en toe politiepatrouilles zag, maar dit pas als bedreigend ervaarde toen ze op de hoogte was van de feiten. De Raad merkt echter op dat verzoekster inderdaad verklaart dat er af en toe een politiepatrouille passeerde aan hun woning (AD verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8), doch het niet aannemelijk is dat ze dit pas als alarmerend beschouwde na verzoekers ontslag, daar verzoeker verklaart dat er in de periode voor zijn ontslag altijd een politiepatrouille aan hun woning stond (AD verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Tevens wordt terecht vastgesteld dat verzoeker zichzelf tegenspreekt waar hij bij de DVZ melding maakt van de verhoogde politieaanwezigheid na zijn ontslag eind december 2023, doch tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelt dat de verhoogde politieaanwezigheid er reeds in november 2023 was.

Voorts kunnen de verzoekende partijen niet gevolgd worden waar zij stellen dat het feit dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS niet expliciet herhaalde dat de agenten vragen stelden aan de veiligheidsagent, niet betekent dat hij dit element tegenspreekt. De Raad merkt op dat verzoeker dit niet louter niet vermeldde, maar er hem expliciet gevraagd werd of de agenten nog andere dingen deden dan foto's trekken van zijn voertuig en zijn huis in de gaten houden, waardoor er verwacht kan worden dat verzoeker dan ook verteld zou hebben dat de agenten vragen gesteld zouden hebben (AD verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Bovendien wordt door de adjunct-commissaris terecht vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat deze foto's genomen werden in november 2023, terwijl verzoekster dit situeert na 22 december 2023, welke vaststelling de verzoekende partijen op zich niet betwisten, laat staan weerleggen.

Wat betreft het voorval op de luchthaven, stelt de Raad vast dat, hoewel de essentie van het feitelijk verloop in beide verklaringen overeenkomt, de verzoekende partijen niet kunnen worden bijgetreden dat de enige variatie de terminologische beschrijving betreft van de plaats waar zij moesten wachten, daar zij onderling evenmin eenduidige verklaringen afleggen over het feit of het verzoeker, dan wel verzoekster was die uit het lokaal werd weggeleid. Waar zij hun verklaringen trachten te verenigen door te stellen dat het om een zone op de luchthaven met een toegangsdeur ging, die via een gang naar enkele verhoorkamers leidde, en dat verzoeker zich in zijn relaas focuste op de doorgangzone ("gang met stoelen") terwijl verzoekster het geheel als "lokaal" bestempelde, stelt de Raad vast dat dit een loutere toevoeging *post factum* is die niet kan overtuigen. Waar zij in dit kader wijzen op enkele gemeenschappelijke elementen in hun verklaringen, merkt de Raad op dat zij hun verklaringen eenvoudigweg samenvoegen, maar de vastgestelde inconsistenties niet weerleggen.

Gelet op het voorgaande, is het betoog van de verzoekende partijen aldus niet afdoend om de analyse van de adjunct-commissaris, waarbij vastgesteld wordt dat zij op verschillende vlakken tegenstrijdige verklaringen afleggen, om te buigen.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen terecht als volgt gemotiveerd dat verzoeksters verklaringen algemeen en weinig concreet zijn en het niet aannemelijk is dat zij zo weinig over verzoekers problemen zou weten:

"Het gegeven dat uw partner amper iets kan vertellen over de problemen die u meemaakte, ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Zo kan zij over de dag van uw ontslag enkel zeggen dat uw ontslag pas in de namiddag aanvaard werd, en zegt zij niets over de uitgebreide ondervraging die u doormaakte en dat uw gsm en laptop in beslag werden genomen (NPO2, p. 9). Zij is niet op de hoogte van de vergadering waarin u gevraagd werd de interne gegevens van de politie aan te passen naar aanleiding van gestolen wapens, dat voor u nochtans het breekpunt was om uw ontslag in te dienen (NPO, p. 14; NPO2, p. 8-9). Ook blijft zij uiterst algemeen betreffende de corruptie die u ontdekte en kan zij hier enkel over zeggen dat u fraude vaststelde in projecten en daardoor bedreigingen kende door uw baas E(...) en de schatkistbewaarder

J(...) (NPO2, p. 6, 7). *Gevraagd om alles te zeggen wat zij weet over de corruptie die u ontdekte, antwoordt uw partner slechts dat zij niet veel weet omdat u gesloten was en niets had gezegd (NPO2, p. 7). Gevraagd om alles te vertellen dat zij weet over E(...) en J(...) zegt zij slechts dat zij bedreigingen uitten, zonder meer (NPO2, p. 7). Dat u uw partner niet bij uw problemen probeerde te betrekken kan dit gebrek aan kennis niet verschonen (NPO2, p. 8). Het is immers omwille van uw werkzaamheden en problemen dat zij ook door de politie gecontroleerd werd en uiteindelijk haar land moest verlaten. Er kan verwacht worden dat u uw partner na jullie aankomst in België, en dus ver weg van de dreiging van de Salvadoraanse politie en overheid, wél verder inlichtte over de bedreigingen die u kende en het verloop van uw problemen. Dat zij amper iets kan vertellen over uw problemen ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Het is niet aannemelijk dat uw partner geen enkele beschrijving kan geven van de mannen die u kwamen ondervragen op de luchthaven, terwijl zij zelf aanwezig was toen zij toekwamen (NPO2, p. 10). Zo kan zij helemaal niets zeggen over hun uiterlijk of hun kleding, volgens haar omdat zij naar de grond keek uit angst (NPO2, p. 10). Dit is niet overtuigend, des te meer zij haar zelf zouden hebben aangesproken (NPO2, p. 10).*"

De verzoekende partijen herhalen in hun verzoekschrift louter dat verzoeker verzoekster bewust niet inlichtte over de details van de onregelmatigheden en bedreigingen op haar werk, uit bezorgdheid voor haar veiligheid. De Raad merkt echter op dat deze informatie voor verzoekster wel degelijk van belang was om het risico waaraan zij werd blootgesteld in te schatten en dit bovendien de reden is waarom zij El Salvador verliet en aldus de kern van haar vluchtrelaas vormt, waardoor van verzoekster hierover coherente en overtuigende verklaringen kunnen worden verwacht, maar waartoe zij in gebreke blijft. Door verder een aantal elementen uit de verklaringen van verzoekster te lichten die inhoudelijk consistent zijn met het relaas van verzoeker en te wijzen op de kern van hun beider verzoek, namelijk dat zij beiden gevaar liepen vanwege de ontdekking door verzoeker van corruptie op hoog niveau binnen het regime van Bukele, doen zij geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat verzoekster beter geïnformeerd zou zijn over verzoekers problemen, noch aan de pertinente overweging dat verzoeksters onwetendheid hierover de geloofwaardigheid van deze problemen wel degelijk ondermijnt. Waar zij aangaande het voorval op de luchthaven opnieuw verwijzen naar verzoeksters verklaringen dat zij uit angst naar de grond keek, beperken zij zich tot een loutere herhaling die bovenstaande vaststelling van de adjunct-commissaris, dat het niet aannemelijk is dat zij geen enkele beschrijving kan geven van de mannen die verzoeker kwamen ondervragen, temeer zij haar zouden hebben aangesproken, niet kan weerleggen of ontkrachten. De toevoeging dat verzoekster zich bij aankomst in België nog steeds angstig en voorzichtig opstelde en zelfs tijdens haar gehoor terughoudend was, kan hierop evenmin een ander licht werpen.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissingen met reden overwogen dat de vrees die de verzoekende partijen verklaren te hebben voor de Salvadoraanse autoriteiten niet weerspiegeld wordt in hun gedrag. De adjunct-commissaris zet dienaangaande in hoofde van verzoeker het volgende uiteen:

"Het is niet geloofwaardig dat u, na meermaals bedreigd te zijn geweest door E(...) met de boodschap dat u moet zwijgen, nog steeds de corruptie bij hem blijft aankaarten. U beschrijft hoe de bedreigingen van E(...) in ernst toenamen doorheen de tijd. Zo bleef het initieel bij een waarschuwing dat u moest zwijgen, maar nadat u in augustus 2023 nieuwe vaststellingen van verdwenen overheidsgeld aan hem meldde zei hij dat u moest zwijgen en doen wat er van u gevraagd werd als u niet wilde dat u of uw partner iets zou overkomen (NPO, p. 12, 13). Ondanks de herhaalde bedreigingen die u kende, waarin u ook werd meegedeeld dat de president niet tevreden was met uw onderzoeken (NPO, p. 11-13), besluit u vervolgens om nieuwe zaken van corruptie in een project in Popotlán aan E(...) te melden, waar niemand minder dan Claudia Juana Rodríguez de Guevara bij betrokken zou zijn (NPO, p. 13, 14). Claudia Juana Rodríguez de Guevara is één van de belangrijkste steunfiguren van president Bukele en zij zou hem uiteindelijk ook tijdelijk vervangen als president van El Salvador van december 2023 tot juni 2024 (zie map landeninformatie, stuk 1). Het is niet geloofwaardig dat u corruptiezaken waarin zij betrokken zou zijn aan diezelfde persoon meldde die u eerder meermaals bedreigde, des te meer nadat u gezegd werd dat ook de president op de hoogte zou zijn van uw onderzoeken. Gevraagd naar uw beweegredenen zegt u dat u niet corrupt bent en dat u niet achter de feiten van corruptie staat (NPO, p. 20). E(...) was uw directe overste aan wie u moest rapporteren en hij stelde zich altijd voor als een heel correct persoon (NPO, p. 19, 20). Dit kan geenszins overtuigen, E(...) had u immers al eerder getoond dat hij evenzeer bijdroeg aan corruptie binnen het ministerie en bedreigde daardoor zelfs het leven van u en uw partner. Dat u dan toch nieuwe feiten van corruptie aan hem kenbaar zou maken doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het is vreemd dat u zo lang bij het ministerie bleef werken. U verklaart immers al sinds oktober 2022 waarschuwingen te hebben gekregen om uw mond te houden over het verdwenen overheidsgeld, en deze waarschuwingen evolueerden verder naar bedreigingen waar ook uw partner in werd betrokken (NPO, p. 10-13; Vragenlijst CGVS K(...) d.d. 3.5, d.d. 11.03.2024). Toch blijft u maandenlang verder in dienst bij het ministerie. Het is vervolgens vreemd dat u, wanneer u uiteindelijk toch besluit om ontslag te nemen, dit uitstelt louter en alleen om financiële redenen. Zo zegt u dat u eind november 2023 onder druk werd gezet om wijzigingen in de registers van de nationale politie aan te brengen, zodat niet aan het licht zou komen dat er wapens uit de politievoorraad waren verdwenen (NPO, p. 14). U werd hier volgens bij betrokken zodat zij u de schuld konden geven als later aan het licht zou komen dat er met de cijfers geknoeid was (NPO, p. 20). U

wou toen al ontslag nemen, maar bleef echter nog tot 22 december 2023 bij het ministerie werken zodat u uw jaarlijkse bonus niet zou mislopen (NPO, p. 14, 20). Het is bevreemdend dat u, wetende dat men de verantwoordelijkheid van corruptie binnen het ministerie op u probeert af te schuiven, en nadat u merkte dat u gecontroleerd werd door politie (NPO, p. 14, 20), dan toch nog een extra maand voor het ministerie blijft werken enkel en alleen om die eindejaarspremie te kunnen innen.

Ondanks dat jullie vanaf november 2023 (volgens u) of vanaf 22 december 2023 (volgens uw partner A(...)) thuis in de gaten werden gehouden door de politie (zie supra), blijven jullie op hetzelfde adres wonen en werken. Jullie zeggen veiligheidsmaatregelen te hebben genomen, zoals het verkopen van uw auto, het sluiten van jullie eetzaak, en door geen gebruik meer te maken van het openbare vervoer (NPO, p. 15; NPO2, p. 6). Toch blijven jullie een tijdlang werken, uw partner zelfs tot enkele dagen voor haar vertrek naar België, en blijven jullie in hetzelfde appartement wonen (NPO, p. 15, 16; NPO2, p. 4; Verklaring DVZ K(...), punt 10). Jullie geven beiden aan dat jullie er financieel goed voor stonden en spaargeld hadden opgebouwd (NPO, p. 7; NPO2, p. 4), dus het is dan vreemd dat jullie, ondanks de angst die jullie verklaren te hebben gehad, geen pogingen doen om ergens onder te duiken. Jullie vrees voor vervolging wordt dan ook niet gereflecteerd in jullie gedrag.”

Aangaande het feit dat verzoeker de onregelmatigheden bleef melden, voeren de verzoekende partijen aan dat hij handelde in lijn met integriteitsverplichtingen en dat geen rekening wordt gehouden met het feit dat juist het weigeren om actief mee te werken aan de doofpotoperaties van zijn oversten hem in gevaar bracht en niet deze loutere melding. De Raad merkt echter op dat verzoeker al verschillende keren probeerde correct te handelen, maar hij geen gehoor vond bij zijn oversten, waardoor het niet duidelijk is waarom hij, gezien de toenemende ernst van de bedreigingen, dit bleef volhouden, temeer zelfs de president op de hoogte bleek te zijn van zijn onderzoeken en hier niet tevreden mee was. Door systematisch de onregelmatigheden die hij vaststelde te melden en aan te sturen op een correcte handelswijze, maakte verzoeker bovendien duidelijk dat hij zijn medewerking niet wilde verlenen aan de doofpotoperaties van zijn oversten. Waar hij nog stelt dat hij hoopte dat E. professioneel zou handelen, herhaalt hij louter zijn eerdere verklaringen, maar kan hij geen afbreuk doen aan bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissingen. De Raad wijst er verder op dat, indien de verzoekende partijen nog wat tijd nodig hadden om hun vlucht te organiseren, zij niet helder maken waarom verzoeker tijdens deze voorbereiding zijn werk niet reeds stopzette, temeer zij beiden aangeven wel wat spaargeld gehad te hebben. Waar zij stellen dat dit spaargeld was opgebouwd om een toekomst op te bouwen en “niet om in één klap het land te ontvluchten”, stelt de Raad vast dat, indien de verzoekende partijen dermate vreesden vervolgd te worden door de autoriteiten, het niet aannemelijk is dat deze vrees niet zou opwegen tegen hun economische belangen. De verzoekende partijen herhalen verder dat zij verschillende voorzorgsmaatregelen genomen hadden, wat volgens hen een gedrag is dat wijst op een verantwoorde voorbereiding onder reële dreiging, doch gaan zij eraan voorbij dat zij wel op hetzelfde adres bleven wonen en verzoekster nog tot een paar dagen voor het verlaten van het land bleef werken (AD verzoeker, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-16; AD verzoekster, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Verder treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar hij de houding en handelingen van de Salvadoraanse autoriteiten met reden weinig aannemelijk acht en hierover in de bestreden beslissingen het volgende opmerkt in hoofde van verzoeker:

“Het is niet geloofwaardig dat u in de door u geschetste context in dienst werd gehouden bij het ministerie van justitie en openbare veiligheid. Zo zegt u dat u al sinds november 2022 financiële onregelmatigheden aankaartte bij uw oversten (NPO, p. 10-16; Vragenlijst CGVS K(...) 3.5, d.d. 11.03.2024). Nadat zij u bedreigden, ze u zeiden deze zaken stil te houden en gewoon te doen wat er van u gevraagd werd, verzette u zich daartegen. Zo blokkeerde u uw computersysteem nadat u gevraagd werd om bepaalde registratie door te voeren in het systeem (NPO, p. 12). Ook bleef u de corruptie binnen de overheid bij uw overste aankaarten, waarop E(...) zijn bedreigingen herhaalde en ook uw partner bedreigde (NPO, p. 12-14). Ondanks dat u dus kritische vragen bleef stellen en duidelijk maakte dat u niet zou meewerken aan het doorsluizen van overheidsgeld, werd u in dienst gehouden en werden u nieuwe projecten toegewezen waarin sprake was van corruptie. Zo zegt u dat u, nadat u enkele maanden weinig nieuwe projecten werden toebedeeld, een controle moest uitvoeren van een project waarin Claudia Juana Rodríguez de Guevara op onrechtmatige wijze via het oprichten een privébedrijf overheidsgeld zou hebben ontvangen (NPO, p. 13, 14). Uw voormalige overste J(...) C(...) V(...) zou het jaar daarvoor echter ontslagen zijn louter omdat hij zich vragen stelde over het gebruik van voertuigen binnen het ministerie (NPO, p. 18). Het is dan niet geloofwaardig dat u wél in dienst werd gehouden en zelfs nieuwe delicate projecten kreeg toegewezen nadat u zich uitsprak over deze corruptie; op die manier zou u immers nog meer zicht kunnen krijgen op het verdwijnen van overheidsgeld en de overheidsfunctionarissen die hierbij betrokken waren.

Het is vreemd dat u maandenlang door de politie in de gaten werd gehouden zonder dat er zich verdere incidenten voordeden. U zegt dat de opdrachtgevers van deze patrouilles de minister van justitie en president Bukele waren en dat zij de politieagenten gestuurd hadden omwille van de informatie die u in het ministerie te weten was gekomen (NPO, p. 21). Ondanks dat u dus constant in de gaten zou zijn gehouden, werden er

nooit verdere stappen ondernomen, zoals een ondervraging of een arrestatie (NPO, p. 21; NPO2, p. 9). Het is vreemd dat zij zo veel politionele middelen en tijd aan jullie zouden spenderen zonder dan verdere acties te ondernemen. Hierop gewezen zegt u dat ze nog een reden aan het zoeken waren om u aan te kunnen houden, zoals het bij Alejandro Muyshondt ook ging (NPO, p. 22). Naast Alejandro Muyshondt haalt u ook andere voorbeelden aan van personen die door de Salvadoraanse overheden gearresteerd of veroordeeld werden omdat zij zich op een of andere manier negatief uitspraken over de overheid, namelijk L(...) L(...), de advocate van Alejandro Muyshondt, en functionarissen die om hun achterstallige betalingen vroegen (NPO, p. 22). De vraag rijst waarom u dan nooit aangeklaagd of veroordeeld werd, des te meer u uw eigen situatie meermaals met die van Alejandro Muyshondt vergelijkt (NPO, p. 12, 15, 16, 22). Gevraagd waarom de politie dan wel wekenlang gaat patrouilleren bij uw huis maar dan geen enkel contact met u of uw vrouw maakt, antwoordt u dat de politie jullie nooit heeft aangehouden omdat jullie altijd binnen waren (NPO, p. 22). Dit kan geenszins overtuigen. Jullie verlieten immers nog beiden de woning om naar jullie werk te gaan en gingen initieel ook nog wekelijks inkopen doen (NPO, p. 15; NPO2, p. 4, 6). Bovendien is het gegeven dat u zich thuis zou verbergen geen verklaring voor het uitblijven van verdere reacties; de ordediensten konden u makkelijk thuis opzoeken als zij u wilden spreken of arresteren.

Jullie maken niet aannemelijk dat uw partner A(...) door de dienst immigratie en de Fiscalía gecontacteerd werd. Jullie zeggen dat uw partner op dezelfde dag dat zij haar paspoort ging afhalen opgebeld werd door de dienst immigratie en uitgehoord werd over de reden van haar paspoortaanvraag (NPO, p. 16, 23; NPO2, p. 6, 7). Het is echter weinig aannemelijk dat de Salvadoraanse autoriteiten haar eerst dat paspoort zonder problemen zouden verlenen om haar dan later die dag telefonisch uit te horen over de redenen van haar aanvraag. Indien zij haar paspoortaanvraag verdacht vonden kan immers verwacht worden dat zij daar onmiddellijk vragen over zouden stellen. Ook het telefoontje van de Fiscalía is weinig logisch; er kan immers verwacht worden dat als zij met uw partner wilden spreken dat op formele en persoonlijke wijze kenbaar zouden maken, en niet via een oproep naar haar werkplaats (NPO, p. 23; NPO2, p. 6, 7). Het is bovendien opmerkelijk dat nadat zij dit telefoontje plegen in de eerste week van januari 2024 en de collega van uw partner A(...) aan de lijn krijgen, zij geen enkele poging doen om opnieuw contact op te nemen met uw partner (NPO2, p. 7).

Het is vreemd dat de drie mannen die u op de luchthaven uithoorden niet met uw partner spraken (NPO, p.22). Op die manier zouden ze immers kunnen verifiëren of jullie verklaringen over de reden van jullie vertrek overeenkwamen, alsook of u zich aan de afspraak had gehouden om haar niets te vertellen over uw ontdekkingen bij het ministerie (NPO, p. 13, 15)."

De verzoekende partijen kunnen niet gevolgd worden waar zij aanvoeren dat verzoeker aan boord werd gehouden om zijn gedrag en communicatie te kunnen monitoren, daar zij hiermee niet verklaren waarom verzoeker dan, na meermaals onregelmatigheden te hebben gemeld, nieuwe delicate projecten zou krijgen waarin er opnieuw sprake was van corruptie, terwijl zijn vorige baas ontslagen was louter omwille van het feit dat hij zich vragen stelde over het gebruik van voertuigen binnen het ministerie. Waar de verzoekende partijen dit trachten te verklaren door te stellen dat verzoeker het gevoelige project in Popotlán kreeg toegewezen om hem ofwel medeplichtig te maken aan corruptie, ofwel te dwingen het land te verlaten, kunnen zij niet overtuigen, daar het ministerie hiermee nog steeds het risico liep dat verzoeker het er niet bij zou laten en de corruptie naar buiten zou brengen. Bovendien geven de verzoekende partijen zelf aan dat verzoeker standvastig en principieel handelde door te weigeren mee te werken aan de registratie van verdwenen wapens, waardoor het niet duidelijk is hoe hij dan in een positie kon worden gebracht waarin hij medeplichtig zou zijn aan de praktijken waartegen hij in ging. Wat betreft het uitblijven van verdere incidenten, ondanks het feit dat zij maandenlang in de gaten gehouden werden door de politie, voeren de verzoekende partijen aan dat dit een herkenbare strategie is van dreiging en psychologische oorlogsvoering. Dit is echter een blote bewering die zij op generlei wijze staven, en die dan ook niet kan overtuigen. Bovendien geeft verzoeker hiervoor tijdens zijn persoonlijk onderhoud een andere verklaring, namelijk dat zij een reden aan het zoeken waren om hem aan te houden en hij en verzoekster altijd binnen waren (AD verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Waar zij voorts aangaande het telefoontje van het departement immigratie stellen dat het aanvragen van een paspoort een administratief proces is zonder onmiddellijke veiligheidscontrole, en de dienst telefonisch navraag kan hebben gedaan nadat verzoeksters naam opviel en, aangaande het telefoontje van de Fiscalía, stellen dat zij niet formeel of herhaaldelijk werd benaderd omdat zij geen ambtenaar of formeel voorwerp van een onderzoek was, beperken zij zich andermaal tot blote beweringen die zij op geen enkele wijze staven. Waar de verzoekende partijen nog stellen dat enkel verzoeker ondervraagd is op de luchthaven omdat hij de klokkenluider en dus het potentiële gevaar was, doen zij geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat de drie mannen, door verzoekster ook te ondervragen, hadden kunnen verifiëren of hun verklaringen over de redenen van hun vertrek overeenkwamen en of verzoeker effectief niets verteld had aan verzoekster. Dat de ondervragers verzoekers bewering dat verzoekster van niets wist zomaar voor waar zouden aannemen en geen reden zouden zien om haar te confronteren, is allerminst aannemelijk.

Het betoog van de verzoekende partijen is bijgevolg niet afdoend om de bovenstaande motieven van de bestreden beslissingen, die terecht en draagkrachtig te zijn, in een ander daglicht te stellen.

Aangaande de door de verzoekende partijen tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten, wordt in de bestreden beslissingen met reden het volgende gemotiveerd:

“De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek in positieve zin te wijzigen:

- *Uw paspoort (document 1), het paspoort van uw partner, u identiteitskaart (document 2) en rijbewijs (document 3) staven slechts jullie identiteit en reisweg.*
- *Uw badge van het ministerie van justitie en openbare veiligheid (document 4), uw functieomschrijving (document 5), de foto's van de archieven van het ministerie (document 18) en uw ontslagbrief (document 17) staven slechts dat u als [financieel] analist werkzaam was voor het ministerie van justitie en openbare veiligheid van 6 september 2022 tot 22 december 2023.*
- *Het contract van C(...) F(...) (document 15) toont slechts aan dat u er op 26 december 2023 in diensttrad.*
- *De artikels over Nayib Bukele en Osiris Luna (documenten 8, 14) en de financiële documenten die u voorlegt (documenten 6, 7, 9, 10, 11, 12) kunnen slechts uw verklaringen van corruptie binnen de Salvadoraanse overheid ondersteunen. Uit deze documenten blijkt echter niet dat u zelf corruptie zou hebben opgespoord en daardoor bedreigd werd.*
- *Document 21 betreft een brief van Alejandro Muyshondt aan senator Angus S. King Jr. Document 13 betreft een artikel over de arrestatie en het overlijden van Alejandro Muyshondt. Deze documenten kunnen uw verklaringen betreffende uw vrees voor de Salvadoraanse overheid niet ondersteunen, omdat de gelijkenissen die u opwerpt tussen uw situatie en die van Alejandro Muyshondt berusten op een valse analogie. U verwijst meermaals naar de arrestatie en uiteindelijk het overlijden van Alejandro Muyshondt om uw vrees voor vervolging in El Salvador te duiden (NPO, p. 12, 15, 16, 22). Uw profiel is echter niet zomaar vergelijkbaar met dat van Alejandro Muyshondt, die jarenlang als adviseur voor president Bukele werkte en tot zijn inner circle behoorde. U werkte in totaal iets meer dan een jaar voor het ministerie van justitie en openbare veiligheid als [financieel] analist en stond niet in contact met president Bukele (NPO, p. 6). Uit dit artikel blijkt verder dat Alejandro Muyshondt al lang op de hoogte was van corruptie door Salvadoraanse overheidsfunctionarissen. Hij werd echter pas gearresteerd in augustus 2023, nadat hij de maanden ervoor op publieke wijze overheidsfunctionarissen had beschuldigd van corruptie en linken met drugshandel. Met andere woorden, Alejandro Muyshondt kwam niet in de problemen omwille van zijn kennis over corruptiezaken, maar omwille van het openbaar delen van deze informatie. U maakte de corruptie die u ontdekte op geen enkel moment publiekelijk en vertelde er zelfs A(...) pas in beperkte mate over toen u merkte dat zij ook betrokken begon te raken in uw problemen (NPO, p. 17; NPO2, p. 7). Uw profiel verschilt dus in sterke mate van dat van Alejandro Muyshondt en u kan zich niet zonder meer op zijn arrestatie en overlijden beroepen om uw eigen kwetsbaarheid bij terugkeer naar El Salvador aan te tonen.*
- *Het medisch attest dat u neerlegt heeft betrekking op een werkongeval dat plaatsvond in België (document 16) en houdt verder geen verband met de redenen waarom u niet kan terugkeren naar El Salvador.*
- *Betreffende jullie opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud (document 20; A(...) document 2), die door uw advocaat aan het CGVS bezorgd werden op 26.02.2025, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.”* Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door de verzoekende partijen geheel onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In zoverre de verzoekende partijen met de stukken die zij bij hun aanvullende nota neergelegd op 19 oktober 2025 voegen (aanvullende nota verzoekende partijen, stukken 1 en 2) willen aantonen dat verzoeker alsnog informatie over de corrupte praktijken bij het ministerie waar hij werkte openbaar heeft gemaakt en zijn familie in El Salvador hierdoor problemen heeft gekregen met de autoriteiten, kunnen zij niet overtuigen. Hem ter zitting gevraagd waarom hij het bericht waarvan hij een screenshot bijbrengt op X heeft gepost, antwoordt verzoeker dat in de bestreden beslissingen wordt gewezen op het feit dat hij nooit iets openbaar bekend heeft gemaakt in verband met zijn ontslag. Dit antwoord doet vermoeden dat verzoeker het bericht uit louter opportunistische overwegingen heeft geplaatst, wat vragen doet rijzen bij de ernst van zijn verklaarde vrees in dit verband. Bovendien merkt de Raad op dat dit bericht uiterst summier en weinig specifiek is. Verzoeker stelt hierin op algemene wijze dat hem gevraagd werd de boekhouding aan te passen om wapens die van de politie gestolen werden uit het systeem te verwijderen en dat er sprake is van corruptie, maar vernoemt geen namen, verstrekt geen verdere details en staakt zijn bewering op geen enkele wijze. Dat verzoekers zus enkele dagen na het posten van dit bericht bezoek zou hebben gekregen van drie mannen en een vrouw van het ministerie van Justitie en Openbare Veiligheid die op zoek zouden zijn geweest naar verzoeker om hem te spreken, kan derhalve niet worden aangenomen, temeer de verzoekende partijen hiervan geen begin van bewijs bijbrengen. Aan de berichten van verzoekers zus die de verzoekende partijen in dit kader neerleggen kan geen bewijswaarde worden toegekend, daar deze door mogelijke manipulatie en inscenering geen garantie bieden voor de authenticiteit van wat wordt geschreven.

De neerlegging van de gerecupereerde e-mails komt de Raad laattijdig voor daar deze blijken te dateren van respectievelijk 19 juni 2023 en 7 november 2023 en derhalve kan worden verwacht dat verzoeker ze reeds tijdens de administratieve procedure zou hebben voorgelegd, *quod non* (aanvullende nota verzoekende partijen, stukken 4 en 5). Hem ter zitting gevraagd waarom hij deze e-mails niet eerder heeft bijgebracht, stelt verzoeker dat hij geen toegang meer had tot de mailbox van zijn werk en gebruik heeft gemaakt van cookies om zich toegang te verschaffen en dit vervolgens werd opgemerkt waarna de toegang weer werd afgesloten. Deze uitleg verklaart evenwel niet waarom verzoeker deze demarche dan niet reeds tijdens de administratieve procedure heeft ondernomen. Wat er ook van zij, deze e-mails kunnen hoogstens aantonen dat verzoeker melding maakte bij zijn oversten van de discrepanties in de boekhouding die hij vaststelde, doch tonen de problemen die hij als gevolg daarvan gekregen zou hebben niet aan.

De afstandsverklaring van de Nicaraguaanse nationaliteit die de verzoekende partijen tevens bij hun aanvullende nota voegen kan verder geen ander licht werpen op het voorgaande (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 3). De Raad wijst erop dat, indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, de term "*het land waarvan hij de nationaliteit bezit*" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit betekent. Indien een verzoeker ten aanzien van één van deze landen geen vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade aantoont, *in casu* El Salvador, dan volstaat dit om het verzoek om internationale bescherming te verwerpen. Dat verzoeker afstand heeft gedaan van zijn Nicaraguaanse nationaliteit – wat verzoeker overigens niet aantoont, daar hij geen stukken bijbrengt waaruit blijkt dat zijn afstandsverklaring effectief door de bevoegde autoriteiten werd ontvangen, noch dat hieraan positief gevolg werd gegeven – brengt geen verandering in de beoordeling die werd gedaan ten opzichte van El Salvador. Waar de verzoekende partijen stellen dat deze verklaring een actueel bewijs vormt van politieke overtuiging en persoonlijke vervolgingsrisico's, en hun vrees en relaas verder versterkt, is het voor de Raad niet duidelijk hoe deze verklaring ertoe zou leiden dat de verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging zouden hebben bij een eventuele terugkeer naar El Salvador.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partijen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in El Salvador, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin dienen te koesteren.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrenge waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

3.3.4.2. In zoverre de verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat de verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij daadwerkelijk nood hebben aan internationale bescherming omwille van hun beweerde problemen met de autoriteiten.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken of omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd.

3.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

In de aanvullende nota van de verwerende partij neergelegd op 15 oktober 2025 wordt aangaande de veiligheidssituatie in El Salvador het volgende uiteengezet:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023 (beschikbaar op coi_focus_salvador._situation_securitaire_depuis_letat_durgence_20231221_2.pdf (cgvs.be) of CGVS : Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen), en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig ontmanteld en weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

De verzoekende partijen verwijzen in hun verzoekschrift naar algemene informatie aangaande de noodtoestand in El Salvador en stellen dat er in dit kader sprake is van mensenrechtenschendingen en er veel willekeurige arrestaties worden uitgevoerd, wat in de bestreden beslissingen echter niet wordt betwist. Zij weerleggen met hun betoog echter niet dat het geweld in El Salvador niet kadert binnen een gewapend conflict en bovendien in wezen doelgericht en individueel van aard is. Gelet op het voorgaande, besluit de Raad in navolging van de verwerende partij dat er voor burgers in El Salvador actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.4. De verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen de verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Ze tonen evenmin aan dat ze in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat de verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen ze elk de mogelijkheid hun vluchtredenen uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden ze nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben ze zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.9. Waar de verzoekende partijen "*uiterst subsidiair*" vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen ze aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig april tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT